

maandblad,
verschijnt niet in augustus
afgiffekantoor 9099 Gent X
P 2A9795

juni 2010 - 66.06

Tribune

zó ver gaan wij
nu ook weer niet

Je toekomst... dát is ons werk !

acod
ABVV

Inhoud

Inhoud en colofon	2
Wedstrijd	2
Algemeen	3
Spoor	9
Tram Bus Metro	13
De Post	16
Gazelco	18
Telecom	20
Federale Overheidsdiensten	24
Vlaamse Overheidsdiensten	28
Lokale en regionale besturen	31
Onderwijs	33
Cultuur	36
Agenda	39

colofon

Hoofredactie en verantwoordelijke uitgever:

Chris Reniers
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
chris.reniers@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Rita Coeck, Hugo Deckers, Jef De Doncker, Richard De Winter, Jos Digneffe, Mil Luyten, Laurette Muylaert, Guido Rasschaert, André Vandekerckhove, Jan Van Wijngaerden

Eindredactie:

Robin Productions, Aalst

Vormgeving:

Robin Productions, Els De Waele

Drukkerij:

Roto Smeets, Brussel

Wedstrijd

De ontdekking van Congo

**Winnaars The Black Eyed Peas
Elephunk en Monkey Business**

Ludwien Cardoen (Gent) en Philip Guttig (Deurne) winnen de cd 'Elephunk' van The Black Eyed Peas en Carlos Otte (Destelbergen) en Peter Broothaers (Zottegem) ontvangen een exemplaar van 'Monkey Business'. Zij wisten dat de groep Morgenrood voor de Gentse 1-mei viering een gezongen hulde brengt aan het standbeeld van componist Pierre De Geyter; Bruno Tobback fractievoorzitter is voor de sp.a in de Kamer van Volksvertegenwoordigers; De Post een postale aanwezigheid van minimum 650 postkantoren moet waarborgen door in elk van de 589 gemeenten minstens één postkantoor te situeren.

Nieuwe prijs:

De ontdekking van Congo

Een meeslepend en confronterend boek over een land dat voor ons vooral uit herinneringen bestaat. VRT-journalist Rudy Vranckx brengt een pakkend verslag.

Vragen

- Hoe noemt de nieuwe website die de ACOD speciaal voor haar ledenwervingscampagne ontwikkelde?
- Wat was het motto van het statutair congres van het Vlaams ABVV op 7 en 8 mei in Blankenberge?
- Wat is de slogan van de actie om de openbare omroep te verdedigen tegen de onredelijke besparingen?

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be
of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Als je het mij vraagt

“Kiezen voor een progressief, sociaal en democratisch Vlaanderen in België”

Rudy De Leeuw, voorzitter van het ABVV, adviseerde om bij de komende parlementsverkiezingen niet te stemmen voor Vlaams Belang, Lijst De Decker, N-VA of Open VLD. Waarom neemt het ABVV op zo'n duidelijke manier stelling in?

Chris Reniers: “Rudy riep in de eerste plaats iedereen op om wel degelijk te gaan stemmen op 13 juni. Het is je democratisch recht als burger en daar moet je zeker en vast gebruik van maken. Als je niet stemt kan je immers niet mee je toekomst bepalen. Voor het ABVV moet die toekomst heel duidelijk progressief, sociaal en syndicaal zijn. Vandaar dat Rudy iedereen oproept te stemmen op partijen met een programma dat vanuit die punten vertrekt. Het ABVV keert zich af van partijen die zich louter focussen op het communautaire en daar een breekpunt van willen maken. Het zijn trouwens diezelfde partijen die de werkloosheidsuitkeringen in de tijd willen beperken, de brugpensioenen willen afschaffen en willen snijden in de gezondheidszorg. De ACOD sluit zich aan bij het ABVV en roept iedereen op te stemmen voor partijen die gaan voor een warm Vlaanderen, die het goed voor hebben met onze sociale zekerheid, die werken aan een rechtvaardige fiscaliteit en die oog hebben voor het leefmilieu.”

Karel Stessens: “Een stem voor de rechts-conservatieve partij is zeker niet in het voordeel van de gewone man – nu nog minder dan in economisch betere tijden. Want daar draait het uiteindelijk om. Onze prioriteit moet nu liggen op sociaal-economische problemen. We hebben al genoeg tijd verloren met het communautaire geleuter. Europa dreigt steeds meer verstrikt te geraken in een neerwaartse spiraal van financieel-economische problemen. Die moeten dringend aangepakt worden!”

De berichtgeving liegt er alvast niet om. Verschillende Europese regeringen hebben al hun economische plannen voor de komende jaren op tafel gelegd en die wijzen allemaal op het verder aanhalen van de broeksriem.

Karel Stessens: “(hevig) Maar waar zal weer bespaard worden? Waar zullen ze het geld weer gaan halen om de begrotingstekorten aan te zuiveren? Zoals steeds komen politici weer aandragen met besparingen op de overheid en dus op de openbare diensten. Ook in eigen land stappen vele partijen en politici mee in die logica. In verschillende verkiezingprogramma's zie je plannen om te beknechten op ambtenaren en sociale voorzieningen, denkende dat dat de oplossing zal zijn voor onze problemen. Maar dat is absoluut niet het geval! Het betekent immers dat iedereen die nu een beroep doet op de overheid, dat in de toekomst veel minder zal kunnen doen.”

Hoe moet de regering volgens jullie dan wel aan de middelen geraken om de groeiende begrotingstekorten en staatsschuld onder controle te krijgen?

Karel Stessens - Voorzitter ACOD

Chris Reniers: “Er zijn verschillende mogelijkheden. Om te beginnen zou ze ervoor kunnen zorgen dat de belastingen in dit land eindelijk eens op een fatsoenlijke manier geïnd worden. Jaar na jaar loopt de schatkist ettelijke miljarden mis door controles die niet of onvoldoende grondig kunnen uitgevoerd worden. Het wordt ook tijd dat heel wat financiële achterpoortjes gesloten worden en dat er een einde komt aan de notionele intrestaftrek. Wist je dat in België bedrijven officieel 33,99% belastingen betalen, maar dat door een systeem van kostenafrek – waarvan de notionele intrestaftrek een niet onaardig deel opeist – in 2009 in de praktijk maar 23,40% bedroeg? Dat wil zeggen dat bedrijven dus minder dan een kwart van hun winst aan de fiscus betalen. Sommige bedrijven, waaronder KBC, slaagden er dankzij de notionele intrestaftrek vorig jaar zelfs in helemaal geen winstbelasting te betalen.”

Karel Stessens: “En dat terwijl die bank, net zoals vele andere, toch op heel wat overheidssteun kon rekenen. Wie heeft de banken van de ondergang gered en wie mocht opdraaien voor het boeltje dat ze ervan gemaakt hebben? De overheid en dus de belastingbetaler! En die dreigt nu voor een twee-

de, zelfs derde keer op rij gepakt te worden!”

De partij Groen! liet alvast weten dat ze de volgende regering graag een overheidsbank zou zien oprichten. Die kan dan spaargeld veilig beheren, zonder dat er risico's genomen worden op de beurs.

Chris Reniers: “Wij zijn erg tevreden dat Groen! daarmee op de lijn zit van het ABVV. Iedereen moet de kans krijgen om zijn of haar geld op een veilige manier te beheren, zonder het risico te lopen dat er mee gegokt wordt als in een casino. We zijn ook voorstander van de afschaffing van het bankgeheim en een belasting op grote vermogens. Twee maatregelen die de overheid ook extra middelen zullen opleveren trouwens...”

De sp.a lijkt ondertussen met vernieuwde krachten aan de verkiezingscampagne te zijn begonnen.

Karel Stessens: “We zijn ook verheugd vast te stellen dat de sp.a met Caroline Gennez aan het roer, samen met de basis en de vakbond werkt aan een progressief programma. De partij keert daarmee terug naar de basiswaarden van de socialisten en daar kunnen we enkel maar gelukkig over zijn. De ACOD zal bij hun eerstvolgend congres constructief meewerken aan het verder uitzetten van die lijn en aan de versterking van de socialistische beweging.”

Deze editie van Tribune besteedt extra aandacht aan de verkiezingen. Verschillende politici doen hun zegje over dossiers die écht belangrijk zijn voor de kiezers.

Chris Reniers: “Samen met de verantwoordelijke van onze sectoren, Jos Digneffe, Rita Coeck, Jef De Doncker, Jan Vanwijngaerden, André Vandekerckhove, Guido Rasschaert, Hilaire Berckmans, Mil Luyten, Hugo Deckers en Laurette Muyaert, hebben we ervoor gekozen ruimte te voorzien om

ze aan het woord te laten. Deze verkiezingen zijn cruciaal. Samen willen we ons verzetten tegen het simplistische ‘forza flandria’ en kiezen we bewust voor een krachtig voor een progressief, sociaal en democratisch Vlaanderen in België.”

Chris Reniers - Algemeen Secretaris ACOD

Waarom gaan stemmen?

In De Standaard van 5 mei 2010 verscheen onderstaande lezersbrief van Ana Maria da Silva Pitarma uit Tremelo.

“Ik ben afkomstig uit Portugal, een land dat ik samen met mijn ouders heb moeten verlaten onder de dictatuur van Salazar en Caetano (die vijftig jaar heeft geduurd). In Portugal was alleen al het uitspreken van het woord ‘verkiezingen’ destijds een reden om gearresteerd te worden en allerhande martelingen te ondergaan. Ik heb als kind de frustratie gevoeld van mensen wier grootste wens het was hun

mening vrij te kunnen uitdrukken en eens in hun leven hun stem te kunnen uitbrengen. Mensen die bang waren van hun eigen schaduw en droomden van democratie, mensen die daarvoor het eigen leven én dat van hun dierbaren op het spel zetten.

Hoe is het mogelijk dat Stijn Meuris, burgemeester van een democratisch land als België, zijn neus durft op te halen voor verkiezingen? Ik ben het met hem eens dat de huidige politieke situatie dramatisch is, een reden te meer om je stem niet onbenut te laten. Stemmen moet niet als een plicht

maar als een récht worden beschouwd, een fantastisch privilege dat tegen alles en iedereen (ja, ook tegen slechte politici) beschermd moet worden. Alleen door te gaan stemmen kan men dit uitzonderlijke recht in stand houden.

Ik denk niet dat Meuris beseft wat zijn gebaar werkelijk inhoudt. Als Portugees met (al 29 jaar) de Belgische nationaliteit, spreek ik probleemloos onze drie landstalen, en ben ik trots om te mogen (niet te moeten) deelnemen aan het Belgische politieke gebeuren, ook in minder gunstige omstandigheden, zoals nu.”

Interview Marleen Temmerman

“Ethische dossiers wachten niet op de politiek”

“Respect, gelijkwaardigheid en solidariteit zijn belangrijke socialistische basiswaarden die onze ethische standpunten voeden.” Aan het woord is sp.a-senator Marleen Temmerman, tevens gynaecologe en hoogleraar verloskunde.

Hoe beleefde je jouw eerste termijn als senator?

Marleen Temmerman: “Ik was meteen verbaasd te horen bij de aanvang van de voorbije legislatuur dat de meerderheidspartijen onderling hadden afgesproken geen ethische dossiers aan te pakken. Onbegrijpelijk! De maatschappij en de ethiek staan immers niet stil en er is steeds nood aan een debat daarover.”

Toch heb je je over heel wat dossiers gebogen. Waarop lag je nadruk?

Marleen Temmerman: “Vanuit mijn achtergrond als arts focus ik me graag op bio-ethische problemen als euthanasie en abortus, de maakbare mens of thema's rond reproductieve en seksuele gezondheid en rechten. Als een Zuid-Afrikaanse president of een rooms-katholieke paus het nut van condoomgebruik in de strijd tegen aids contesteren, dan is dat niet alleen ethisch, maar ook wetenschappelijk fout. Zulke standpunten brengen de gezondheid van miljoenen mensen in gevaar. Ik wil helderheid en eerlijkheid in zo'n debat brengen.”

Ethische dossiers gaan ook vaak verder dan de theoretische beschouwing over wat kan en niet kan. Soms gaat het ook over praktische problemen in de gezondheidszorg.

Marleen Temmerman: “Zeker! Bepaalde aspecten van de gezondheidszorg vragen om een aangepast ethisch en wettelijk kader. Moet de gemeenschap betalen voor plastische chirurgie in privéklinieken, dure geneesmiddelen voor zeldzame ziekten of onbetaalbare hospitalisatieverzekeringen? Soms moeten we keuzes maken en stellen dat

de op solidariteit gestoelde ziekteverzekering niet kan opdraaien voor onverantwoorde ingrepen. Maar ook dan is de vraag: ‘Wat is onverantwoord?’. Een man die op zijn sterfbed nog een hartklep krijgt ingeplant, maar enkele dagen later alsnog overlijdt? Is dat onverantwoord als die man toch nog een kans had op een kwalitatief leven van enkele jaren?”

“Het is een ethische plicht om overal solidair op te komen voor vrouwen, kinderen, holebi's en werknemers.”

De sp.a heeft samen met progressieve krachten in de maatschappij altijd vooraan gestaan in de strijd voor makkelijke toegang tot voorbehoedsmiddelen en een veilige abortus.

Marleen Temmerman: “Het is belangrijk dat aanstaande ouders goed ingelicht zijn over het beleid van het ziekenhuis waar zij gevolgd worden. Ze moeten weten dat, als er een ernstige afwijking wordt vastgesteld, ze in veel ziekenhuizen niet eens de keuze hebben om de zwangerschap te laten afbreken. Trouwens, het is niet noodzakelijk zo dat wanneer die mogelijkheid wel bestaat, vrouwen lichtvaardiger zouden kiezen voor het afbreken van een zwangerschap vanwege een kleine afwijking.

Waarom werk je nog samen met de partij?

Marleen Temmerman: “Mondiaal staan we vooraan op het vlak van euthanasie, gelijke rechten voor vrouwen en mannen, de sanctionering van discriminatie op basis van gender, ethische afkomst, seksuele geaardheid. We moeten erover waken om deze

verworvenheden te beschermen. Op ethisch vlak is er voortdurend stof tot nadenken, tot verbetering. Ik pleit ervoor om geen ethische taboes uit de weg te gaan. Dat is niet altijd makkelijk, maar voor mij staat de het belang van de mens centraal. Wat ook zijn of haar afkomst, levensopvatting, religie, geaardheid of inkomen is. De discussie mag trouwens ook gaan over iets als de financiering van religies. Waarom niet de keuzevrijheid laten om via de belastingaangifte aan te duiden of je wil meebetalen voor het onderhoud van de kerken of dat je veeleer wenst bij te dragen aan sociale doelen en ontwikkelings samenwerking?”

Is het ook belangrijk om je ethische standpunten buiten de eigen grenzen uit te dragen?

Marleen Temmerman: “Uiteraard! Waarom bijvoorbeeld niet veel uitdrukkelijker opkomen voor mensen in landen waar gelijke rechten in de verdrukking komen? Het lijkt me een ethische plicht om niet alleen bij ons in het Westen, maar overal solidair op te komen voor vrouwen, kinderen, holebi's en werknemers. En dat met respect voor de lokale ethische waarden, normen en tradities, maar vooral ook met respect voor de menselijke waardigheid die in ethische debatten altijd voorrang moet krijgen. Voorrang van links welteverstaan!”

ACOD lanceert ledenwervingscampagne Hoe ver gaat de ACOD?

zó ver gaan wij nu ook weer niet

Word lid van de ACOD
Want je inspraak geven... dát is ons werk

Ook jij als werknemer van een openbare dienst verdient een stem. Als progressieve vakbond moedigt de ACOD participatie en inspraak aan. Maar dat we je gras niet maaien, zal je best begrijpen.

Ontdek hoe ver de ACOD wel gaat. Want het ACOD-lidmaatschap biedt een pak voordelen.

- werkt aan je toekomst
- adviseert
- coacht
- informeert
- geeft inspraak
- verdedigt

www.deacodgaatver.be

ABVV Samen sterk **acod**

Je hebt het wellicht al gemerkt in je mailbox, in Metro of op je werk: de ACOD startte op 27 april met een grote ledenwervingscampagne. Met 'Hoe ver gaat de ACOD?' willen we jonge werknemers in openbare diensten warm maken voor een ACOD-lidmaatschap en hen wijzen op de voordelen daarvan. De campagne richt zich voornamelijk op jonge werknemers, want hoewel de ACOD flink wat leden telt, is het belangrijk dat we ook in de toekomst een krachtige syndicale tegenmacht vormen. En onze kracht, dat zijn onze leden!

Waarom een campagne?

"We merken dat heel wat jonge personeelsleden van openbare diensten niet voldoende op de hoogte zijn van het belang van een vakbond. Ze zien niet steeds de noodzaak in om nu al de stap te zetten. Vaak wachten ze tot er een probleem is, met alle gevolgen van dien. Het is nog altijd beter voorkomen dan genezen", stelt Chris Reniers, algemeen secretaris van de ACOD. Karel Stessens, ACOD-voorzitter, vervolgt: "Jonge ambtenaren hebben ook andere problemen dan hun oudere collega's. Daarom is een evenwicht tussen jongeren

en ouderen zo belangrijk voor ons. Als de jongeren dus mee onze koers willen bepalen, moeten ze lid worden. Dat is de enige manier om te achterhalen wat hen bezighoudt, zodat we ook volop hun belangen kunnen behartigen. En even belangrijk: zij zijn de toekomst van de ACOD."

De ACOD wil een weerspiegeling zijn van de maatschappij, met jongeren en ouderen, mannen en vrouwen die hun zeg doen over de zaken die hen aangaan. Hoe meer jonge leden de ACOD telt, hoe meer gewicht ze in de schaal kunnen leggen. Daaruit volgt ook dat jonge leden hun stem luider kunnen laten klinken, op hun werk en binnen de ACOD zelf. Zo kan onze vakbond nog beter de belangen van elk jong lid behartigen.

Campagne via Metro

"De ACOD werkt aan je toekomst, adviseert, coacht, informeert, geeft inspraak en verdedigt", dat zijn de centrale concepten van de ledenwervingscampagne. Ze weerspiegelen zes centrale actiedomeinen waarbinnen de ACOD actief is. Deze worden via zes publicaties in de gratis krant Metro met telkens een dubbele pagina aan het publiek (en de vele werknemers van openbare diensten) voorgesteld. In een interview laten we ook telkens onze sectoren aan het woord. Verder worden er affiches en infofolders verspreid, waarin we het nut en het belang van de ACOD uit de doeken doen.

Campagnewebsite

Speciaal voor de ledenwervingscampagne werd ook een campagnesite ontwikkeld: www.deacodgaatver.be. Daarop lezen bezoekers wat de ACOD voor hen kan doen, worden veelvoorkomende vragen beantwoord en kunnen ze zich ook lid maken. Opmerkelijk is ook 'de onlinedaad voor een goede maat', een ludieke campagne waarmee je via een filmpje een gepersonaliseerde boodschap naar een collega of vriend kan sturen. De meest originele boodschap wint een weekend voor twee aan zee.

Facebook

Omdat de ACOD evenmin kan achterblijven op het vlak van nieuwe media, hebben we nu ook een officiële Facebookpagina opgericht: Algemene Centrale der Openbare Diensten. Zoek op Facebook naar de groep 'ACOD – Algemene Centrale der Openbare Diensten' en sluit je aan. Je kan er in contact komen met andere ACOD-leden, de laatste nieuwtjes volgen en posten, foto's bekijken en opladen, enz.

We hopen alvast dat jij even enthousiast bent over onze ledenwervingscampagne als wijzelf. Bezoek onze website, doe een onlinedaad voor een goede maat en wordt lid van onze Facebookgroep. Kortom, steun onze campagne, overtuig je collega's om lid te worden en versterk de ACOD!

Meer info op www.deacodgaatver.be.

ACOD Jongeren Een eigen huis?

Veel jongeren en jonge gezinnen willen eens ze aan het werk zijn een eigen huis of appartement kopen. Jammer genoeg is dat verre van vanzelfsprekend. Sinds 2000 zijn de prijzen van de woningen in België verdubbeld. De immobiliënsector stelt dat het eigenlijk om een inhaalbeweging gaat, maar voor veel jongeren wordt huisvesting een molensteen rond hun nek. Twee jonge ACOD-leden vertellen over hun ervaringen.

Te duur om te lenen

Tom is 31 jaar en al een tijdje op zoek naar een appartement. "Het liefst zou ik een huis kopen, maar ik zag al snel in dat zo iets niet binnen mijn budget valt. Als alleenstaande is het erg moeilijk om iets betaalbaar te vinden. Natuurlijk kan ik lenen bij de bank, maar die neemt dan zo'n grote hap uit mijn budget dat ik te weinig overhoud om van te leven. Aangezien ik alleenstaande ben, kan ik ook geen buffer inbouwen voor het geval ik mijn werk zou verliezen. Wat gebeurt er dan indien ik mijn lening niet kan afbetalen? Ik wil dus dat financieel risico niet nemen en daarom ben ik gedoemd om op de huurmarkt te blijven. Ik maak me daar zorgen over, de huur blijft stijgen en ik heb het gevoel dat ik nu mijn geld weggeef aan een ander. Als op latere leeftijd een huis afbetaald is, valt een hoge kost weg. Maar als ik blijf huren, dan maak ik me zorgen over mijn pensioen. Ik voel me machteloos in deze situatie, omdat ik een aantal stappen in mijn leven niet kan nemen door de hoge prijzen op de woningmarkt. Onlangs heb ik nog advies ingewonnen om een lening te krijgen bij het sociaal woningfonds. Daarvoor kwam ik niet in aanmerking omdat ik te veel verdien! Wat moet ik nu doen? Als ik 4/5 zou werken kan ik wel in aanmerking komen voor een goedkopere lening, maar dat vind ik ook maar een manke oplossing."

Geen spaargeld

Sandra is 27 jaar en vroeg begonnen aan een gezin. "Ik ben getrouwd en heb één dochter, met een tweede baby op komst. Zoals vele van onze vrienden hebben we een huis gekocht. We zijn daar heel tevreden over, alleen de prijs die we betaalden steekt ons tegen. We zochten een bescheiden rijwoning, maar zelfs die kost tegenwoordig handenvol geld. We betalen nu een lening af van ongeveer 1000 euro per maand – net zoals veel van onze vrienden overigens. Als

wat gespeculeerd op de woningmarkt, waardoor betaalbare huisvesting zo goed als verdwenen is. De rente staat dan wel veel lager dan wanneer onze ouders een huis kochten, maar de hui-zen zijn wel veel duurder geworden. Daardoor kunnen zelfs partners die voltijds werken in de meeste gevallen enkel een woning aanschaffen met hulp van hun ouders. En zelfs dat wordt steeds moeilijker. Het gevaar is niet denkbeeldig dat ook in ons land binnenkort generatieleningen zullen opduiken. Ouders kopen dan een huis, betalen heel hun leven af en na hun dood moeten zelfs de kinderen de lening nog overnemen om de woning verder af te betalen. Dure huisvesting vergroot zo alleen maar de stress binnen het gezin en de angst om het werk te verliezen.

De overheid kan een verschil maken. Leningen van het woonfonds zouden ook moeten opengesteld worden voor tweeverdieners, waardoor ook zij aanspraak maken op een lening met een lagere rente. Waarom geen openbare bank oprichten die zich specifiek bezighoudt met kredietstrekking voor huisvesting? Aangezien het dan niet om een privaat

maar een openbaar initiatief gaat, valt de druk om winstmaximalisatie weg en kan de rente gedrukt worden. Resultaat: een goedkopere lening. In dat kader moet ook de huursubsidie verder uitgebreid worden en de verzekering inkomensverlies verder verlengd. Verder speelt de overheid ook een belangrijke rol bij sociale woningbouw en het sociale aspect ervan. Meer sociale woningen, geïntegreerd in particuliere woonwijken zorgen voor een gezondere sociale mix en een meer coherent en solidair samenleven. Daarvan kan iedereen alleen maar beter worden.

Kevin Hoefs

jong gezin komen daar ook nog eens kosten voor de kinderopvang bij. Je geeft in totaal dus al snel het loon van een van de partners uit en dan ben je nog niet aan het eten, heb je nog geen elektriciteit en gas betaald, enz. Aan het einde van de maand is het altijd oppassen geblazen. Het is een moeilijke en stresserende situatie. We zouden graag iets meer overhouden, maar sparen kunnen we nu al niet."

De rol van de overheid

De getuigenissen klinken niemand onbekend in de oren. Recht op wonen is een absoluut recht, maar jammer genoeg is er de afgelopen jaren heel

Congres Vlaams ABVV

Een sterke vakbond is broodnodig

Onder het motto 'Een sterke vakbond is broodnodig', organiseerde het Vlaams ABVV op 7 en 8 mei zijn vierjaarlijks statutair congres in Blankenberge. 730 militanten en délégués discussieerden in vier werkgroepen over de thema's 'Aan het werk en toch arm', 'Werkbaar werk', 'Een sterke overheid' en 'Een sterk ABVV in Vlaanderen'.

Working poor

Caroline Copers, die herverkozen werd als algemeen secretaris van het Vlaams ABVV, verwees in haar slottoespraak naar de standpunten en actiepunten van het Vlaams ABVV voor de komende vier jaar. Enkele van de meest opmerkelijke beslissingen is dat het Vlaams ABVV de samenwerking met armenorganisaties gaat stimuleren en met hen wil samenwerken om armoede, uitsluiting en ongelijkheid te voorkomen. Het kan opmerkelijk lijken dat een vakbond ook dit thema aanpakt, maar het aantal 'working poor' mag niet onderschat worden. Uit het recente ledenonderzoek blijkt dat één op vier ABVV-leden regelmatig moei-

lijkheden heeft om rond te komen.

Werknemer in nood

Het Vlaams ABVV zal zijn leden in de toekomst nog beter informeren over de gevolgen van bepaalde loopbaankeuzes op latere pensioenrechten en -uitkeringen. Extra verlofdagen en aangepast werk voor oudere werknemers moeten bespreekbaar worden. In de hele vergrijzingsdiscussie wordt dit aspect maar al te vaak vergeten: veel oudere werknemers zouden graag aan het werk blijven, maar kunnen dit fysisch of psychisch niet meer aan. Een statuut 'werknemer in nood' zou tegemoet kunnen komen aan personen met werkbaarheidsproblemen. Ook leeftijdsbewust personeelsbeleid is hiervoor een hefboom.

Geen uitverkoop openbare diensten

Het Vlaams ABVV wil ook dat de overheid zoveel mogelijk zelf haar taken uitvoert. PPS (publiek private samenwerking) en uitbesteding mogen niet gebruikt worden om de openbare dien-

sten te vermarkten. Het congres wil ook dat de Vlaamse overheid haar subsidiëpolitiek richting bedrijven bijstuurt. Het efficiëntiedebat mag in geen geval herleid worden tot een besparingsoperatie. We vragen dat de regering haar besparingsoperatie, ondermeer bij VRT en VDAB, bijstuurt zodat ze niet ten koste gaat van de dienstverlening en tewerkstelling.

Een sterker ABVV

Het congres stemde een stevig programma om het als vakbond in Vlaanderen nóg beter te doen. Maar de verwachtingen zijn hoog gespannen, vooral op vlak van arbeidsmarktgerichte dienstverlening zoals loopbaanbegeleiding. Er werden ook drie actualiteitsmoties gestemd: een over de VRT, een over Palestina en een over Griekenland.

De volledige tekst van de actiepunten en de actualiteitsresoluties staan op de vernieuwde website: www.vlaamsabvv.be.

Interview Ingrid Lieten en Jos Digneffe

“De sp.a wil een sterke overheid”

Een opvallende verschijning op de kieslijsten van de sp.a is Jos Digneffe, voorzitter van ACOD Spoor. We lieten hem van gedachten wisselen met Ingrid Lieten, Vlaams viceminister-president.

Jos, waarom ga je met deze verkiezingen meedoen?

Jos Digneffe: “Ik trap een open deur in door te beweren dat de laatste jaren de liefde tussen sp.a en vakbond wat bekoeld was. Maar elk goed huwelijk wordt uiteindelijk gered. Daarom is er nu terug sprake van wederzijdse liefde. Door mijn kandidatuurstelling wil ik vooral aangeven dat sp.a één van de weinige, zoniet de enige, partij is die syndicale gevoeligheden kan helpen verwezenlijken.”

Ingrid, waarom vindt sp.a het belangrijk om een vakbondsman op de kieslijst te zetten?

Ingrid Lieten: “Onze vakbondsmensen hebben het de afgelopen tijd niet gemakkelijk gehad. Zij werken vandaag in vele bedrijven onder moeilijke omstandigheden. Denken we even aan Borealis in Beringen en Keramo in Hasselt waar heel wat werknemers op straat worden gezet. Hetzelfde geldt voor LAG in Bree, Brouwerij Maes, noem zo maar

op. Onze vrienden van de vakbond proberen dagelijks aan de onderhandelingstafel en aan de fabriekspoorten jobs te redden, rechtvaardige regelingen af te dwingen voor het personeel. De vakbondsafgevaardigden strijden mee en staan kort bij de mensen en de thema's waar zij van wakker liggen. Iemand als Jos op de lijst hebben, lijkt me een logische en verstandige keuze en we zijn dan ook blij dat hij mee aan de kar wil trekken.”

“Minder overheid is de droom van egoïsten.”

De financiële crisis ligt aan de oorzaak van al deze ellende?

Ingrid Lieten: “Blind kapitalisme en blinde hebzucht leidden in 2008 inderdaad tot de grote financiële crisis, een crisis waarover onze kinderen wellicht later nog zullen praten. En alhoewel men zegt dat de financiële crisis achter ons ligt, de economische crisis is zeker nog niet voorbij. Het drama bij Opel Antwerpen is daar het pijnlijke bewijs van. En er worden nog meer faillisse-

menten en besparingen verwacht.”

Jos Digneffe: “De financiële crisis ligt inderdaad aan de basis van heel wat gezinsdrama's. Daarom hoop ik ook dat men binnen sp.a 100 procent aandacht besteedt aan de items die hieraan willen verhelpen en dus sterke syndicale thema's zijn. Ik denk dan meteen aan eerlijke tewerkstelling, de pensioenen, een sterke staat en in mijn specifiek geval natuurlijk ook alles wat met de spoorwegen te maken heeft.”

Laat ons eens op deze thema's ingaan, te beginnen met eerlijke tewerkstelling.

Jos Digneffe: “Het neoliberale verhaal is te simpel. Op sommige plaatsen werd de crisis zelfs misbruikt om mensen af te danken. En zij die konden blijven, moesten anders gaan werken namelijk met nog meer productiviteit, nog meer flexibiliteit en minder loon. In de openbare diensten vertaalt zich dat meestal door het massaal binnenhalen van contractuelen aan marktvoorwaarden, dit wil zeggen met kleinere barema's.”

Ingrid Lieten: “Jarenlang hebben economen, werkgeversorganisaties, liberale en conservatieve partijen ons doen geloven dat de onzichtbare hand van de vrije markt alles zelf zou regelen.

Dat concurrentie zou zorgen voor lagere prijzen, bijvoorbeeld voor elektriciteit. En dat dit de beste garantie was voor onze welvaart en welzijn. Wel, de onzichtbare hand van het liberalisme is - als je ze nodig hebt - ook écht onzichtbaar. Ze bestaat immers niet! 2010 is daarom het jaar waarin we moeten bepalen hoe we in de toekomst de heibzucht onder controle kunnen houden en hoe we de indrukwekkende schade die werd aangericht, weer kunnen herstellen. En dat zal niet gemakkelijk zijn."

En na een eerlijke loopbaan, een welverdiend pensioen?

Jos Digneffe: "Wat betreft het pensioen ben ik kort en krachtig: geen bijkomende pijlers! De eerste pijler moet volstaan. Want wie geen tweede pijler aangeboden krijgt door zijn of haar baas of zich geen derde pijler kan permitteren, loopt jaar na jaar achterstand op. Gepensioneerden mogen niet in de armoede belanden. In een welvaartsstaat als België is dit gewoonweg niet toelaatbaar."

Ingrid Lieten: "Ons werk als socialisten is inderdaad zeker nog niet af. Heel wat mensen vallen nog uit de boot. Mensen die ziek worden, krijgen in het begin een vrij goede steun van de sociale zekerheid. Maar wanneer je chronisch ziek blijft, krijgen veel zieken het ook nog eens financieel moeilijk. En ja, onze pensioenen zijn te laag. Voor sp.a is dit dan ook een breekpunt. Wij stappen niet in een nieuwe federale regering zonder een verdere welvaartsaanpassing van de pensioenen en een

verhoging van de Inkomensgarantie voor Ouderen tot op het niveau van de armoedegrens. Niet de pensioenleeftijd, maar wel de pensioenen zelf moeten omhoog. Volgens ons moet het mogelijk zijn om iedereen die tot 65 jaar werkt tot 200 euro meer per maand te garanderen."

"Statutaire tewerkstelling van goed opgeleide ambtenaren moet de regel zijn."

Is de oplossing voor deze problemen te vinden in een sterke staat?

Ingrid Lieten: "Het is mijn vaste overtuiging en ook de overtuiging van vele generaties socialisten dat de overheid een belangrijke rol moet spelen. Wanneer het brandt, moet de overheid klaar staan voor de bevolking. Maar de overheid moet er ook voor zorgen dat we stevig bouwen, en dat we voorkomen dat het brandt. Daarom moeten we nu opnieuw hardop durven zeggen dat de sp.a een goed werkende en sterke overheid wil. Wie zoals Alexander De Croo en de VLD - of erger nog, de nieuwe populistische partijen - pleit voor een minimale overheid, getuigt van een bijzonder kort geheugen. Wie moest er namelijk inspringen toen de banken over kop dreigden te gaan? De overheid. Wie moet er nu leningen en garanties aan bedrijven geven om de economie

terug op gang te krijgen? De overheid. Wie moet er ondertussen zorgen voor de slachtoffers van de crisis, via werkloosheidsvergoedingen, opleidingen en herscholingen? De overheid. Minder overheid is de droom van egoïsten. Wie elkaar wil helpen, wie solidair wil zijn met anderen, wie het woord 'samen' nog belangrijk vindt, pleit voor een sterke overheid."

Jos Digneffe: "Statutaire tewerkstelling van goed opgeleide ambtenaren moet volgens mij de regel zijn. Onze ambtenaren verdienen het niet van afgeschilderd te worden als een stelletje profiteurs zoals Van Quickenborne en co maar al te graag doen. Bovendien moeten de ambtenaren ook kunnen gebruikmaken van de meest moderne apparatuur. Vooral bij de belastingen is dat schrijnend. Reynders heeft ervoor gezorgd dat er geen controles kunnen gebeuren op de grote verdieners die daardoor miljarden ontduiken, terwijl de gewone man al belast wordt nog vóór zijn loon goed en wel is uitbetaald. Het moet iedereen toch ook opvallen dat zij die het hardst schreeuwen om minder staat, de eersten zijn om zich tot de staat te wenden als zij door hun ongecontroleerde inhaligheid in grote problemen zitten. De bankencrisis was daar het beste voorbeeld van."

Contactpersoon spoor:

Rudy Verleysen

GSM: 0479/86.25.56

e-mail:

rudy.verleysen@acod-spoor.be

Maatregelen tewerkstelling werknemers met een chronische ziekte

Een werknemer met een chronische ziekte moet tijdens een behandeling en de eventueel daaraan verbonden herstelperiode ziekteperioden opnemen. In veel gevallen leidt dit tot een teveel aan opgenomen ziekteperioden met de onvermijdelijke oppensioenstelling om medische redenen tot gevolg. Dit houdt een vorm van discriminatie in, omdat door een aangepaste werksituatie deze werknemers nog wel actief zouden kunnen deelnemen aan het ar-

beidsproces.

Binnen de ACOD werd een nationale werkgroep opgericht om te onderzoeken of er maatregelen kunnen worden ingevoerd voor de tewerkstelling van werknemers met een chronische ziekte. Het is de bedoeling dat deze werkgroep een voorstel of ontwerp uitwerkt dat aansluit bij de interne structuren en de reglementering van de NMBS-groep.

Deze werkgroep kwam eind vorig jaar

een eerste keer samen in aanwezigheid van ACOD-mandatarissen en twee ACOD-leden die zelf leiden aan een chronische ziekte. De bijeenkomsten die daarop volgden, werden uitgebreid met experts van het terrein. De werkgroep hoopt de activiteiten af te ronden in het najaar en dan een gefundeerd voorstel voor te leggen aan de Maatschappij.

Rudy Verleysen

ETF Spoorwegen Istanbul, 26 en 27 april 2010

Liberalisering nationaal reizigersverkeer op volle snelheid?

Het nationale reizigersvervoer is voorlopig nog niet geliberaliseerd. De Europese regelgeving die dit mogelijk moet maken, heeft nog geen meerderheid kunnen vinden in het Europees parlement. De nationale overheden kunnen dus voorlopig nog wel alleen beslissen over de invulling van hun nationale spoorwegsector.

Het publieke reizigersverkeer wordt geregeld door de Europese verordening 1370/2007 die in december 2009 van kracht werd na zeven jaar discussie en onderhandelingen. Deze verordening regelt de manier waarop het openbaar vervoer via het spoor en de weg moet worden georganiseerd. Na jaren van discussie kwamen de Europese regelmakers overeen dat men de keuze het best overliet aan de lidstaten zelf. Men besliste dat, onder bepaalde voorwaarden, de lidstaten zelf het openbare vervoer konden regelen via hun historische of eigen ondernemingen of om dit vervoer open te stellen voor concurrentie via onder andere aanbesteding.

Het internationale reizigersverkeer is geliberaliseerd sinds 1 januari 2010. Uit bezorgdheid hadden de Europese regelmakers enkele beperkingen ingebouwd opdat deze grensoverschrijdende diensten geen problemen zouden geven voor het nationale vervoer. Zo werd het systeem van cabotage beperkt; dit is het in- en uitstappen van reizigers in stations van een andere lidstaat.

De Europese commissie bereidt nu een mededeling voor over de liberalisering van het nationale reizigersverkeer per spoor. Men verwijst daarbij naar de richtlijn 2007/58/EG die een rapport vereist van de commissie aan het Europese parlement en de raad. Er is nog geen specifieke informatie beschikbaar, maar het zal vooral gaan over de manier waarop men zal liberaliseren. Bijvoorbeeld door het invoeren van open accesconcurrentie of door de lidstaten te dwingen hun netwerk open te stellen voor competitieve openbare aanbestedingen.

De liberalisering van het nationale reizigersverkeer staat dus op de dagorde 2010 van de Europese gemeenschap. We verwachten dat 2012 wel eens het cruciale jaar van de definitieve beslissing kan worden. De liberalisering wordt trouwens al voorbereid in verschillende spoorwegondernemingen en spoorweglanden; in sommige lidstaten is ze zelfs al gedeeltelijk of geheel doorgevoerd.

Vanuit syndicale hoek wordt heftig gereageerd tegen deze intentie om het nationale reizigersverkeer te liberaliseren. Het reizigerstransport per spoor is een openbare dienstverlening die aan de bevolking een hoge mate van mobiliteit verleent. Dit is zowel geldig voor het vervoer op korte afstand als voor langere trajecten, het woon-werkverkeer, het bezoek aan evenementen, shoppen in andere steden, het bezoeken van vrienden of familie die aan de andere kant van het land wonen enz. Het spoorvervoer is bovendien een milieuvriendelijke manier van transport die moet wor-

den gepromoot ten opzichte van het individuele autotransport.

Diezelfde syndicale basis vindt dat het de verantwoordelijkheid is van elke lidstaat afzonderlijk om te bepalen hoe dit gemeenschappelijk vervoer moet worden georganiseerd: ofwel via door de overheid gerunde bedrijven ofwel door het laten spelen van de markt, al of niet gereguleerd.

Overheidsfinanciering van de infrastructuur en van het openbare reizigerstransport is noodzakelijk wil men de mobiliteit van de bevolking garanderen. Die overheid moet nu beslissen of men deze dienst wil verzekeren via de eigen openbare bedrijven of men dit wil overlaten aan private ondernemingen die enkel uit zijn op winstbejag. Daarom willen zij de bevolking laten opdraaien voor de kosten van de infrastructuur en niet-rendabele diensten als gevolg van de liberalisering.

Een goed geïntegreerd spoorwegnet dat mobiliteit garandeert voor de gehele bevolking, en niet enkel voor de inwoners van grote steden en economische centra, houdt een combinatie in van rendabele en niet-rendabele lijnen. Open accesconcurrentie leidt echter automatisch tot een situatie dat nog enkel rendabele lijnen worden uitgebaat en niet-rendabele lijnen met sluiting worden bedreigd.

Zelfs de concurrentie tussen verschil-

lende operatoren over de uitbating van een rendabele lijn kan leiden tot een volledige sluiting van deze lijn door de hoge kosten van de uitbating, wanneer uiteindelijk geen kandidaten worden gevonden. In dat geval lopen de compensaties door de overheid voor de uitbating door private operatoren hoger op en verdwijnt het geld in de zakken van de aandeelhouders.

Als minimale dienstverlening een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van contracten, leidt dit onvermijdelijk tot een ongezonde concurrentie tussen de spoorwegoperatoren en de werknemers van deze bedrijven.

De redenering dat private operatoren deze diensten beter en goedkoper kunnen aanbieden, ligt aan de basis om te kiezen voor openbare aanbesteding van het gehele netwerk. Niets is echter minder waar. Om toch maar contracten te kunnen inlijven, is het gevaar reëel dat private operatoren hun offertes zo laag mogelijk houden waardoor de dienstverlening uiteindelijk in gevaar komt. En wat bij een bankroet van deze operatoren?

Om de kosten zo laag mogelijk te houden wordt er vooral bespaard op personeelskosten, lagere lonen, slechtere arbeidsomstandigheden en het reduceren van het personeel dat moet instaan voor de veiligheid. Minder personeel in treinen en stations verhoogt bovendien het onveiligheidsgevoel en bemoeilijkt

de toegang voor personen met een beperkte mobiliteit.

Liberaliseren en privatiseren, maar in werkelijkheid gaat het om een verdeling van het spoorweglandschap door het creëren van monopolies. Uiteindelijk resulteert dit in een beperkt aantal grote monopolies met de zekerheid wanneer het ene verdwijnt er een ander in de plaats komt.

Vandaag zijn spoorwegwerkers trots om spoorwegman of spoorwegvrouw te zijn. Veel spoorwegondernemingen en politici onderschatten het engagement van spoorwegwerknemers voor hun job en hun onderneming. Maar morgen wordt spoorwegwerknemer zijn een onzekere job voor de toekomst.

Het reizigersvervoer per spoor was relatief succesvol in het recente verleden en tijdens de crisis. Ook zonder liberalisering neemt het aantal reizigers toe. De hogesnelheidstreinen doorstaan succesvol de concurrentie met de lagekostvliegtuigmaatschappijen. En dit terwijl ze voor het merendeel publiek bezit zijn.

ETF dringt er bij het Europees parlement, de raad van ministers en de Europese commissie op aan om de liberalisering van het nationale reizigersverkeer een halt toe te roepen.

Oprichting graad en gesloten proef **Bankwerker-bestuurder werkplaats** **rollend materieel**

In uitvoering van de bepalingen van bericht 87 H-HR/2009 tot oprichting van de filière besturing infra werd de graad van bankwerker-bestuurder van spoor- en wegvoertuigen gerangschikt onder de graden die zullen verdwijnen. De kaderposten van deze graad bij de directie I-Infrastructuur werden omgezet in posten van de nieuwe graad van operator bestuurder infra.

Er bestaat echter nog een kader en een effectief van bankwerkers-bestuurders van spoor- en wegvoertuigen bij de directie B-Technics. Deze personeelsleden worden voornamelijk belast met het verplaatsen van voertuigen op de

koer van de werkplaats. De gebruiker wenst dat deze activiteit wordt toevertrouwd aan titularissen met een specifiek graad. Er werd voorgesteld de organieke graad van bankwerker-bestuurder werkplaats rollend materieel op te richten. In de paritaire subcommissie van 5 mei werd hierover een akkoord bereikt.

Een speciale gesloten proef die toegang verleent tot deze nieuwe graad, wordt georganiseerd voor de personeelsleden die deze huidige werkzaamheden uitvoeren in de TW, CW en OP. Om toegelaten te worden tot deze proef moet men aan de volgende voorwaar-

den voldoen: geaffecteerd zijn aan een koerdienst van een werkplaats B-TC sedert minimum één jaar en er regelmatig als prestaties motorvoertuigen moeten verplaatsen, in het bezit zijn van de vergunning van bestuurder categorie A4 of A3 en van een geschiktheidsverklaring van de onmiddellijke chef voor het uitoefenen van de werkzaamheden van bankwerker-bestuurder werkplaats rollend materieel. Deze speciale gesloten proef bestaat uit een onderhoud over de huidige werkzaamheden. De laureaten van deze proef worden ter plaatse aangesteld.

Interview Jan Roegiers

“Dienstverlening is belangrijker dan winst maken”

In het Vlaams parlement is Jan Roegiers een van de meest actieve volksvertegenwoordigers. Momenteel zetelt Jan voor de sp.a-fractie in de Commissie Buitenlandse aangelegenheden, Europese aangelegenheden en Internationale samenwerking; Mobiliteit en Openbare Werken. Ook is hij vast lid van het Benelux-parlement en het Comité van de Regio's.

Sinds deze legislatuur volg je als Vlaams parlements lid voor sp.a ook de mobiliteitsdossiers op. Zijn er dossiers die je met bijzondere aandacht bestudeert?

Jan Roegiers: “Zeker en vast. Het dossier De Lijn volg ik nauw op en ligt mijna aan het politieke hart. 2010 is een belangrijk jaar voor De Lijn. De Vlaamse regering wil De Lijn verplichten om dit jaar een besparingsplan door te voeren van 51,8 miljoen euro. Een erg moeilijke oefening die momenteel volop aan de gang is. In de commissie heb ik minister voor Mobiliteit Hilde Crevits met aandrang gevraagd om met de bezorgdheden van het personeel zoveel mogelijk rekening te houden. Ik ben dan ook blij dat het sectoraal begeleidingsplan voor de besparingen opgesteld door de werkgever en de vakbonden, duidelijk bepaalt dat er geen naakte ontslagen vallen. Ik heb de indruk dat er wat dat betreft nu een gevoel van opluchting leeft.”

Zullen reizigers de besparingen dan niet merken in het aanbod van bussen en trams?

Jan Roegiers: “De aanpassingen aan het aanbod vallen eigenlijk uiteen in twee grote luiken: de optimalisaties en de pure verminderingen van het aanbod. Bedoeling is te voorkomen dat bussen leeg rondrijden van en naar de stelplaats en dat elke chauffeur zoveel mogelijk kilometers kan rijden – en dus efficiënt rondrijdt. Aan de basismobiliteit van de reiziger wordt niet geraakt. De sp.a houdt daaraan vast en we hebben onze coalitiepartners in de Vlaamse regering daarvan trouwens ook overtuigd. De basismobiliteit is juridisch verankerd en er zijn voldoende buffers ingebouwd

om bepaalde wijzigingen in het aanbod op te vangen, zoals bijvoorbeeld met de belbus.”

Toch dreigen er hoe dan ook lijnen te verdwijnen...

Jan Roegiers: “Dat is zeker niet denkbeeldig. Maar dat kan voor ons enkel binnen de grenzen van het decreet basismobiliteit. Cruciaal is het overleg met de lokale besturen, om er voor te zorgen dat de aanpassingen van de dienstverlening zo weinig mogelijk invloed hebben op de reiziger. Vaak hebben steden of gemeenten ook tal van ambities geformuleerd op het vlak van openbaar vervoer. Die mogen niet lijden onder de besparingen. Voldoende communicatie tussen de Vlaamse overheid, De Lijn, de steden en de gemeenten zijn dan ook een noodzaak. Wijzigingen in de dienstregelingen moeten op basis van de regelgeving en de afspraken tussen het Vlaams Gewest en de lokale overheden trouwens sowieso besproken worden op de gemeentelijke begeleidingscommissies of de provinciale openbaarvervoercommissies.”

Eerder dit jaar werd er ook een internationale benchmark over De Lijn voorgesteld in het Vlaams parlement. Wat heb je daaruit onthouden?

Jan Roegiers: “Dat was een bijzonder interessante studie. Ze gaf sp.a gelijk en de criticsasters lik op stuk. We hebben tien jaar geleden radicaal gekozen voor goedkoop en toegankelijk openbaar vervoer en dat werkt. Tien jaar openbaar vervoersbeleid van sp.a heeft gedaan wat het moest doen: het aanbod werd drastisch uitgebreid en op het niveau van vergelijkbare regio's getild. Het heeft de prijs voor de gebruiker drastisch verlaagd, en bus en tram zeer toegankelijk gemaakt. En daar mogen we best wel trots op zijn, vind ik.”

Volgens enkele politieke partijen is de kostendekkingsgraad bij De Lijn nochtans veel te laag.

“Naast kosteloos onderwijs en betaalbare zorg streven we naar goedkoop, uitgebreid en veilig openbaar vervoer.”

Jan Roegiers: “Onze inspanningen om de prijzen te drukken en meer passagiers op bus en tram te krijgen, hebben er inderdaad toe geleid dat de kostendekkingsgraad van De Lijn sterk daalde. Voor elke euro die De Lijn uitgeeft, komt er 0,16 euro van de gebruiker. Maar dat is het logische gevolg van de goedkope netabonnementen. Sommigen vinden dat onaanvaardbaar. Maar waarom zou dat erg moeten zijn? Elke regio maakt met zijn openbare middelen eigen keuzes. Een van onze keuzes, naast kosteloos onderwijs en betaalbare zorg, is goedkoop en uitgebreid openbaar vervoer. Dat is ook de keuze van het huidige regeerakkoord. De formule ‘meer aanbod + lagere prijs’ bleek een succesformule te zijn. Dat de gebruiker daarbij verhoudingsgewijs minder in het laatje brengt dan de overheid, vinden wij niet meer dan normaal. Kostendekking mag geen obsessie zijn voor een publieke dienst: de dienst is

voor ons belangrijker dan de winst. De studie toont trouwens aan dat die keuze niet impliceert dat De Lijn minder efficiënt zou zijn, wel integendeel. Nergens werd een bewijs gevonden voor de stelling dat een meer geprivatiseerd model een betere garantie voor efficiëntie zou zijn. En dat is overigens ook de verdienste van de duizenden chauffeurs die dagelijks op de baan zijn voor De Lijn en hun werk uitstekend doen in niet altijd even evidente omstandigheden.”

Binnenkort wordt er een nieuwe beheersovereenkomst afgesloten tussen De Lijn en de Vlaamse overheid. Wordt dat een belangrijk moment?

Jan Roegiers: “Absoluut. Binnenkort zullen we ons in de commissie Mobiliteit en Openbare werken buigen over die nieuwe af te sluiten beheersovereenkomst. Wij willen de klok alvast niet terugdraaien. De positieve balans van de afgelopen tien jaar is voor sp.a geen eindpunt. De inhaalbeweging is voltooid, nu moeten we de voorsprong realiseren die we als verstedelijkte regio nodig hebben om competitief te zijn. Als we de reflex om bus of tram te nemen willen versterken, moeten we verder werken aan een optimale doorstroming. Het is onze overtuiging dat we via het verbeteren van de doorstroming grote efficiëntiewinsten kunnen boeken en zo bijdragen tot een optimalisatie van de planning. Een goede doorstroming laat een meer efficiënte inzet van het personeel en materiaal toe, waardoor de exploitatiekosten beter in de hand kunnen worden gehouden. Dit blijft voor sp.a een absolute prioriteit, ook in het raam van de huidige besparingsoefening. Niet ondanks, maar net omwille van die besparingsoefening hebben we nood aan een doortastend doorstromingsbeleid.

De komende vijf jaar moet De Lijn ook de mogelijkheid krijgen om projecten uit de Mobiliteitsvisie 2020 te realiseren. Daar blijf ik in het parlement over waken.

Ten slotte moeten we ook werk blijven maken van een gedegen veiligheidsbeleid. De extra veiligheidsmaatregelen die enkele jaren geleden werden ingevoerd om de agressie-incidenten op de bussen van De Lijn in te perken, lijken voorlopig nog niet te volstaan. Ik wil een beleid dat zowel voor het personeel als voor de reiziger zoveel mogelijk veiligheid biedt.”

Wat zijn de prioriteiten voor de sp.a de komende federale verkiezingen op het vlak van het openbaar vervoer?

Jan Roegiers: “We moeten verder sleutelen aan een geïntegreerd openbaar vervoersnetwerk. Dat is geen makkelijke opgave, maar het realiseren van één ticket dat toegang biedt tot alle vervoersnetten zou een mooi begin zijn. Een goede afstemming tussen de verschillende vervoersmaatschappijen is daarbij natuurlijk essentieel. Het is vanzelfsprekend dat we ook op het federale niveau willen inzetten op het verder uitbouwen van kwaliteitsvol openbaar vervoer. We hebben in het verleden, zowel in de Vlaamse als in de federale regering, al bewezen dat we dat kunnen.”

MIVB

Een arbeidsongeval? Zorg dat u niet wordt benadeeld!

Te veel werknemers van de MIVB worden benadeeld omdat ze onvoldoende informatie hebben over de regels bij een arbeidsongeval. We geven een overzicht van de belangrijkste vragen en antwoorden.

Wat is een arbeidsongeval?

De definitie luidt: “elk ongeval dat kan gebeuren voortvloeiend uit en gedurende de uitvoering van een arbeidscontract, en dat een letsel veroorzaakt”. De volgende voorwaarden gelden hierbij:

- een plotselinge gebeurtenis, dus geen accumulatie van ‘slechte’ voorwaarden.
- een externe oorzaak. Een extern element moet de oorzaak zijn, dus geen ziekte.
- een letsel, een kwetsuur, veroorzaken.
- gedurende het werk en op de plaats van tewerkstelling of verband houdend met het werk. Hier wordt verondersteld: indien het tegendeel niet is bewezen.

Wat is een ongeval op de weg van of naar het werk?

Bij een ongeval dat zich voordoet op de weg naar of van het werk, moet het slachtoffer kunnen bewijzen dat:

- hij zich op de normale of gebruikelijke weg naar of van het werk bevond.
- het ongeval zich tijdens één van deze trajecten voordeed.
- er een letsel, een kwetsuur, is.
- het ongeval zich voordeed binnen de normale tijdspanne van de werkuren.

Om de juistheid van de feiten te bevestigen, is het zeer belangrijk rechtstreekse of onrechtstreekse getuigen in te roepen. Elk ongeval moet onmiddellijk worden aangegeven.

Wat doen als slachtoffer van een arbeidsongeval?

De volgende richtlijnen moeten absoluut worden nageleefd.

1. Elk personeelslid dat het slachtoffer van een arbeidsongeval is en minstens één dag werkonbekwaam is, moet zich spontaan de dag zelf of ten laatste de volgende dag aanbieden bij een medisch kabinet van Ethias. De adressen en de uren van raadpleging op de kabinetten die de medische opvolging door Ethias garanderen, zijn in het bericht aan het personeel G6543 terug te vinden.

2. In geval van verlenging of hervalling moet het slachtoffer van een arbeidsongeval zich binnen dezelfde termijn aanbieden bij deze geneesheer-raadgever.

3. Hij moet in het bezit zijn van het document ‘Ethias’, in-

gevuld door zijn behandelende dokter en waarop volgende vermeldingen staan: de diagnose, het aantal dagen werkonbekwaamheid, de indicatie over de behandeling.

Dit document is verkrijgbaar op de werkplaats, op het medisch kabinet van Ethias en in de polikliniek Lothier. Wie niet over dit document beschikt, moet in het bezit zijn van een medisch getuigschrift van de behandelende dokter waarop de drie vermelde inlichtingen staan.

Opgelet: indien het personeelslid zich niet bij de door Ethias aangeduide geneesheer-raadgever aanmeldt tijdens de aangeduide periode, of indien hij niet over de gepaste documenten beschikt, weigert Ethias de werkonbekwaamheid ten laste te nemen.

4. Het personeelslid dat een ongeval had en opgenomen werd in een ziekenhuis of zich om medische redenen onmogelijk kan verplaatsen (gestaafd door een getuigschrift), moet indien mogelijk contact opnemen met Ethias tussen 9 en 12 uur: telefonisch op 04/220.33.16 of per fax op 04/220.33.50 met Olivier Mockel. In dit geval is een onderzoek thuis of in het ziekenhuis mogelijk.

Wat als vervoer per ziekenwagen nodig is?

Als een personeelslid ernstig gewond wordt bij een arbeidsongeval, moet hij via het noodnummer 100 per ziekenwagen naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis worden vervoerd. De procedure voor verklaring en verzending van formulier 3010 blijft van toepassing.

Het slachtoffer moet:

- de hem betreffende rubrieken van document 3010 invullen

Contactpersoon TBM: Alex Vonck

Tel.: 0478/22.40.77 - e-mail: alex.vonck@acod.be

dat ter beschikking is in alle werkplaatsen.

- een verklaring van het ongeval geven op een duidelijke en volledige wijze.
- de volledige identiteit van de getuigen vermelden.
- de volledige identiteit van een eventuele verantwoordelijke voor het ongeval vermelden.

- de volledige gegevens van het ziekenfonds vermelden.

Bent u alleen, waarschuw dan de dispatching en vraag een voorwerpnnummer.

Niemand kan de mogelijke gevolgen van een ongeval inschatten. Indien u wacht, wordt het moeilijker om later nog het bewijs van het ongeval te verstrekken.

Waar zich laten verzorgen?

- in de polikliniek Lothier, Arduinkaai 16 te 1000 Brussel.
- bij de behandelend geneesheer.
- op de werkplaats door een EHBO'er, maar bij hoogdringendheid en zware verwondingen moet men zeker een beroep doen op de 100.

Wie erkent een arbeidsongeval?

Indien de wetverzekeraar het ongeval niet erkent of het in afwachting zet, moet hij uw ziekenfonds schriftelijk verwittigen zodat dit u dekt in afwachting van een definitieve beslissing. Verwittig voor alle zekerheid zelf uw ziekenfonds bij een arbeidsongeval om u veilig te stellen indien er iets misloopt tijdens de administratieve procedure.

Is verhaal mogelijk?

Alle beslissingen van de wetverzekeraar zijn zonder beroep. Hij is dus de enige die beslist. Er is maar verhaal mogelijk op de drie volgende manieren:

- de ACOD/ABVV vraagt op gemotiveerde wijze de herziening van de beslissing.
- de ACOD/ABVV vraagt een gemeenschappelijk onderzoek met een door haar aangeduide expertgeneesheer-verdediger.
- de ACOD/ABVV daagt de wetverzekeraar voor de arbeidsrechtbank.

Wie beslist over de werkhervatting?

Enkel de arbeidsgeneesheer geeft de toestemming tot de werkhervatting voor een al dan niet aangepast werk, als gevolg van een arbeidsongeval.

Wat bij schade aan toestellen?

Prothesen of orthopedische toestellen die beschadigd zijn door een arbeidsongeval, zijn gedekt en vallen ten laste van de verzekeraar. De tussenkomsten zijn ondergeschikt aan de verklaring van het arbeidsongeval volgens de bovenvermelde procedure en aan de overhandiging van de voorwerpen aan het kantoor van het beheer van de afwezigheden binnen de tien dagen na de feiten.

Bij een probleem of geschil: uw afgevaardigden zijn daar om uw rechten te verdedigen. Raadpleeg hen!

Interview Jef De Doncker en David Geerts

“Arbeid moet mensen uit de armoede houden, ze er niet in duwen”

De voorbije jaren werkte ACOD Post intensief samen met David Geerts in de postdossiers. Hoe kijken jullie daarop terug?

Jef De Doncker: “Die samenwerking verliep zeer positief. David Geerts heeft vanaf het begin van zijn parlementair werk met ons het dossier rond de vrijmaking van de Europese postmarkt opgevolgd en onze syndicale strijd in de politiek gevoerd. Dankzij onze nauwe samenwerking konden we enkele belangrijk correcties doorvoeren in postdossiers. Hopelijk kunnen we die vruchtbare samenwerking ook na de verkiezingen voortzetten.”

David Geerts: “De samenwerking met de ACOD geeft me belangrijke en waardevolle informatie die ik dan als politieke ammunisie kan gebruiken om dossiers in de juiste richting te duwen. We staan ook op één lijn in onze visie op de postbedeling: het is arbeidsintensief werk door voornamelijk ongeschoolde arbeiders en als openbare dienst is het waardevol en noodzakelijk om te verdedigen.”

Wat waren de belangrijkste werkpunten de voorbije jaren? En wat staat er nog op het programma in de toekomst?

David Geerts: “In het postdossier heb ik vooral geprobeerd de blinde liberalisering van de Europese postmarkt te corrigeren. Het was een moeilijk dossier en ik ben blij dat we toch heel wat correcties konden inbouwen over de werkomstandigheden en toetredingsvoorwaarden voor andere spelers op de toekomstige postmarkt. We moeten blijven toezien op de verdere bescherming van het postbodestatuut en strijden tegen nepstatuten voor wijkpostbodes. Het is ook nog onduidelijk onder welke voorwaarden de werknemers van toekomstige private postbedrijven aan de slag zullen gaan. Verder dient het regulerend kader nageleefd te worden en moet ook De Post daarbinnen kunnen overleven. Om die strijd te voeren, moeten we kunnen rekenen op een sterke vakbond.”

Jef De Doncker: “Het is juist dat we heel wat correcties konden inbouwen; helaas gaat het voorlopig enkel maar over afspraken die zijn gemaakt in de schoot van de regering. Er is nog geen wet over gestemd, dus niets ligt definitief vast en dat doet ons vrezen. Nu de regering is gevallen, loopt de wet die de voorwaarden voor de vrijmaking van de postmarkt moet vastleggen, flink wat vertraging op. De kans bestaat dat die zelfs niet gestemd geraakt vóór 1 januari, wanneer de markt opengaat!”

David Geerts: “De wet komt er alleszins niet vóór het reces, waardoor het parlement er ten vroegste pas in oktober over kan stemmen – als alles meezit. Het is een politieke jungle. De regering heeft alles op papier staan, maar door haar geklungel rond de aanpak van de crisis en BHV, is alles beginnen aanslepen. Het dossier is niet meer op tafel gekomen.”

Wat zijn de gevolgen van het ontbreken van die wet?

Jef De Doncker: “Wanneer de postmarkt op 1 januari wordt vrijgemaakt en er liggen in België geen regels vast bij wet, riskeert De Post oneerlijke concurrentie te ondergaan van private postbedrijven. Ieder privaat postbedrijf kan zich vrijwel ongereguleerd op de Belgische postmarkt storten.”

David Geerts: “Al onze voorstellen tot correcties wat betreft de garantie in dekkingsgraad en arbeidsvoorwaarden vallen dan in het water. Private bedrijven kunnen dan massaal investeren met verlies, waardoor De Post veel klanten zal zien vertrekken.”

Jef De Doncker: “Ons voorgestelde regulerend kader behoort tot de beste van Europa, maar we zijn er vet mee als het niet gestemd wordt.”

David Geerts: “Tijdens het parlementair reces is dit beslist één van de dossiers waarop ik me zal focussen. Zodra het parlementair werk weer aanvat, kan onze partij dan meteen werk maken van een stemming. Natuurlijk hangt die timing samen met de vorming van de regering. Als die weer 100 dagen of meer duurt, dan zijn we gezien en lopen we onvermijdelijk vertraging op. In elk geval moeten we het sociaal statuut voor de werknemers van De Post – van alle werknemers overigens – stevig verankeren. Arbeid moet mensen uit de armoede houden en ze er niet in duwen. Dat is het gevaar van een ongereguleerde vrije markt.”

Contactpersoon De Post: Jef De Doncker

e-mail: jozef.de_doncker@acod.be

Actie en rondetafel UNI-Europe Post & Logistics

De facteur, eerste slachtoffer van de postliberalisering

Al in februari vorig jaar waarschuwden we met de titel 'Moord met voorbedachten rade' op de Tribune-cover voor de mogelijke gevolgen van de liberalisering van de postmarkt. Over de hele wereld zien we tot wat dat liberalisme leidt, maar Europa blijft blijkbaar blind. Daarom was er op 14 april in Brussel een actie tegen de liberalisering van de postsector.

De actie werd georganiseerd door UNI-Europe Post & Logistics. Er was een duidelijke eis: een moratorium van de liberalisering van de postsector totdat

- de sociale gevolgen onderzocht zijn.
- de sociale voorwaarden in heel de postsector gegarandeerd zijn.
- de financiering van de universele dienstverlening gegarandeerd is.
- er een manier gevonden is om vooruitgang te boeken in kwaliteit en innovatie binnen de sector.

In een rondetafelgesprek dat plaatsvond in ons ACOD-gebouw, werden de gevolgen van de liberalisering toegelicht, zowel in de reeds vrijgemaakte markten als in de markten die op 1 januari 2011 vrijkomen. We geven een beknopt overzicht.

Dennis De Jong, Europarlementslid van Nederland, stelde zonder blozen vast dat de liberalisering in Nederland "behoorlijk uit de hand gelopen is". TNT (de Nederlandse Post) wenst zijn postactiviteit van de hand te doen om enkel nog zijn pakjesdienst te behouden. Dennis hoopt dat de Nederlandse staat de postactiviteit zal overnemen maar schatte, gezien de financiële toestand, de kans hiervoor heel laag in.

Neil Anderson is departementshoofd bij UNI-Europe voor Post & Logistics. Hij heeft door zijn functie een wereldwijd zicht op het postdossier en vergeleek de geliberaliseerde postsector met 'The Wild West'. Hij had maar één positief verhaal: dat van het meest geliberaliseerde land ter wereld, de USA, waar de regering besliste om de 'last mile' (dit is de uitreiking) niet te liberaliseren. Dit omdat de post daar nog beschouwd wordt als een dienstverlening!

Nieuw-Zeeland wordt steeds opgevoerd als voorbeeld voor een geslaagde postliberalisering. Maar hoe kan dit land als voorbeeld dienen als minder dan twee procent van het postvolume in een concurrentiële markt verstuurd wordt?

Het ergste verhaal gebeurde volgens Neil in Argentinië, waar de overheid de geprivatiseerde post moest terugkopen omdat er niets meer werkte!

Andrea Kocsis, ondervoorzitster van de Duitse werknemersorganisatie Verdi, beschreef de sociale toestand van de werknemers in Duitsland waar de postmarkt reeds volledig geliberaliseerd is. Die situatie is dramatisch. Dit niet enkel omdat de arbeidsplaatsen drastisch verminderden, maar vooral omdat de werkomstandigheden en de verloning niet onder controle te houden zijn. De intentie en het besluit van de Duitse regering om een minimumloon te betalen, wordt nu nog binnen de rechtbank behandeld.

De manier waarop de postoperatoren reageren en zich voorbereid hebben op de liberalisering, werd toegelicht door Joost Vantomme, Regulatory Affairs Post Belgium. Hij benadrukte dat gedurende de ganse tijd dat het dossier lopende was in België, er een blijvend contact was tussen De Post en de vakbonden. Dit werd door heel wat buitenlandse vakorganisaties op verbaazing onthaald.

Michel Meyer, algemeen secretaris CGSP Post, lichtte de regels toe waaraan nieuwe operatoren moeten voldoen om de Belgische postmarkt te mogen betreden. Door samenwerking tussen postvakbonden en lobbywerk bij de politieke wereld, lijkt het of de Belgische regels één van de minst slechte zijn – wat ook bleek uit verschillende tussenkomsten vanuit de zaal.

Conclusie van deze ronde tafel was dat de postsector een dienstverlening moet blijven naar de bevolking en dit zonder de kwalijke gevolgen van een 'liberalisering om de liberalisering'.

In de loop van de namiddag namen meer dan 500 demonstranten uit verschillende landen deel aan de betoging tegen deze ongebreidelde liberaliseringdrang. Deze demonstratie werd niet toevallig in Brussel gehouden aan de deuren van de Europese Commissie: men moest onze eis daar horen. Enkele Europese parlementsleden kwamen hun steun toezeggen en beloofden rekening te houden met deze terechte eis.

Interview Johan Vande Lanotte

“De regeringen Leterme en Van Rompuy spaarden Suez en jaagden de consument op kosten”

Sp.a-boegbeeld Johan Vande Lanotte is scherp voor het energiebeleid van de aftredende regering. Volgens hem heeft voormalig premier Van Rompuy een slecht akkoord afgesloten met Suez, dat de kerncentrales openhoudt in ruil voor een aalmoes. Voor de sp.a bestaat zo'n akkoord alvast niet.

De regering heeft toch tweemaal 250 miljoen euro geëist van Suez als bijdrage voor de schatkist?

Johan Vande Lanotte: “Dat klopt. Maar 250 miljoen is peanuts in vergelijking met de superwinsten die Suez vandaag via de elektriciteitsfactuur van de Belgische gezinnen naar Parijs versluisst. De kerncentrales zijn in het verleden afbetaald door de consument, die jarenlang te veel betaalde voor zijn elektriciteit. Na de liberalisering zijn de prijzen niet gedaald, hoewel de kerncentrales zijn afgeschreven. Zo brengen die Suez jaarlijks 1,5 miljard euro op aan makkelijke winst. Het is tijd om dat bedrag op een ernstige manier af te romen en te investeren in hernieuwbare energie en lagere facturen.”

Het bedrag van de nucleaire bijdrage is vastgelegd in een akkoord met Suez. Men kan dus moeilijk nog meer vragen.

Johan Vande Lanotte: “Dat zogenaamde akkoord is een slecht akkoord. Het verlengt de levensduur van de kerncentrales, het betonneert het monopolie van Suez voor de komende twintig jaar en het remt de groei van hernieuwbare energie. Dat akkoord is trouwens nooit goedgekeurd in het parlement. De CREG heeft gezegd dat het juridisch waardeloos is. Laat me duidelijk zijn: voor sp.a bestaat dat akkoord niet.”

Moeten de kerncentrales niet openblijven om de nucleaire winsten te gebruiken voor hernieuwbare energie?

Johan Vande Lanotte: “Helemaal niet. Zelfs als we de kalender van de geplande sluiting volgen, blijven de meeste kerncentrales nog vijftien jaar open. Genoeg tijd en winsten dus om de omschakeling naar hernieuwbare energie te realiseren. Het is wel zo dat er de voorbije drie jaar enorm veel tijd verloren is. Door twijfel te zaaien over de kernuitstap, heeft de regering investeerders in nieuwe elektriciteitscentrales weggejaagd. Door de superwinsten kunnen zij niet concurreren tegen Suez. Zo heeft Nuon een geplande gascentrale in Henegouwen geschrapt. Die stilstand is nefast voor onze elektriciteitsvoorziening, want we moeten dringend investeren in toekomstgerichte productie en in slimme netten om de omschakeling naar een hernieuwbaar energiesysteem mogelijk te maken. De nieuwe regering moet een duidelijke kalender vastleggen voor een realistische, gefaseerde sluiting van de kerncentrales op basis van de bestaande wet op de kernuitstap. Zo krijgen concurrerende investeerders zekerheid.”

“Het is tijd om de energiewinsten af te romen en te investeren in hernieuwbare energie en lagere facturen.”

Je wil massaal investeren in hernieuwbare energie, maar dat dreigt de consument alleen maar extra op kosten te jagen. Mensen klagen nu al dat ze opdraaien voor de zonnepanelen van hun buurman.

Johan Vande Lanotte: “De zonnepanelen zijn niet het probleem, wel de winsten die worden versluisd naar ons buurland. In 2009 kostten de zonnepanelen Eandis 30 miljoen euro. Dat is ongeveer evenveel als de bestuurders en ma-

nagers van Suez in 2009 opstreken aan salaris en bonussen. Een doorsnee gezin betaalt momenteel nog geen euro per maand voor de subsidiëring van zonnepanelen. De komende jaren zal dat oplopen tot maximaal drie à vier euro volgens de berekeningen van het Vlaams Energieagentschap. Dat is niets in vergelijking met de bokkensprongen die de gas- en olieprijsen maken. In 2008 betaalde een Vlaams gezin 150 euro meer voor zijn elektriciteit dan in 2006, alleen door de stijging van de internationale olie- en gasprijsen. Olie en gas worden schaarser en dus duurder. Ook kernenergie heeft trouwens een kost die in de factuur wordt doorerekend. De kosten van de nucleaire opkuis wordt geraamd op acht miljard euro. Wees gerust, zonnepanelen en windmolens zijn op termijn veel goedkoper dan gas, olie en kerncentrales."

Waarom zaait Eandis dan paniek?

Johan Vande Lanotte: "Geert Versnick, de voorzitter van Eandis, is ook Open Vld'er en bestuurder bij Electrabel. Geen toevallige combinatie. Hij lanceert een aanval op de succesvolle zonnepanelen omdat elk geproduceerd megawattuur een megawattuur is dat Electrabel niet kan verkopen. Hernieuwbare energie en zelfproductie vormen op termijn een bedreiging voor hun monopolie. Tegelijk zwijgt hij zedig over het dividend dat Eandis jaarlijks aan Electrabel betaalt. Dat leverde Electrabel in 2008 tachtig miljoen euro op. Het is niet toevallig dat Infrax, de andere Vlaamse netbeheerder, geen problemen ziet met de zonnepanelen. Bij Infrax heeft Electrabel geen vinger in de pap."

Beweer je nu dat hernieuwbare energie ons helemaal niets kost?

Johan Vande Lanotte: "Natuurlijk niet. De omschakeling zal investeringen vergen. De subsidies voor offshore wind zullen de komende jaren bijvoorbeeld veel geld kosten, zeker als we een tweede zone voor windmolenparken willen realiseren. Maar sp.a heeft een sluitend plan om te voorkomen dat die worden doorerekend aan de consument. Via een aankoopcentrale romen we de superwinsten van de kerncentrales af, en met dat geld betalen we de subsidies voor de windmolenparken op zee. Zo

garanderen we de groei van groene stroom én drukken we de factuur van de consument. De vorige regering heeft Suez gespaard en de consument op kosten gejaagd. De volgende regering moet het omgekeerde doen. Met anderhalf miljard euro overheidssteun per jaar kunnen we in 2020 tot 18 procent van onze energie uit hernieuwbare bronnen halen. Dat is exact het bedrag dat Suez nu naar Parijs doet vloeien. Bovendien zullen die investeringen zichzelf terugverdienen, want met 18 procent hernieuwbare energie besparen we tegen 2020 samen al één miljard euro op de fossiele brandstoffen die we anders moeten invoeren."

Ondertussen blijven veel mensen moeite hebben om hun factuur te betalen. Wat ga je daaraan doen?

Johan Vande Lanotte: "Momenteel geven de elektriciteitsbedrijven als Electrabel kortingen aan grootverbruikers. Wie meer verbruikt, betaalt minder per kilowattuur. Dat is toch absurd? Het is een compleet fout signaal met het oog op energiebesparing en het is niet eerlijk tegenover spaarzame verbruikers. Daarom stelt sp.a een systeem van progressieve facturen voor gezinnen voor. Wie minder verbruikt, valt in een lagere belastingschijf en betaalt dus minder per kilowattuur. Wie energie verspilt, zal daarvoor opdraaien. Ondertussen zorgen we er via doorgedreven isolatieprogramma's voor dat iedereen in staat is om zuinig om te springen met energie. Freya Van den Bossche is daar nu al mee bezig in de Vlaamse regering. Tegelijk zorgen we er voor dat iedereen die recht heeft op de sociale maximumprijzen voor gas en elektriciteit, die automatisch toegekend krijgt. Zo valt niemand uit de boot omdat men verloren loopt in een ingewikkeld papierwinkel."

Contactpersoon Gazelco:

Jan Van Wijngaerden

GSM: 0476/54.13.18

Tel.: 02/508.58.67

e-mail:

jan.vanwijngaerden@acod.be

Evaluatiesystemen leiden tot onvrede

Gazelco herhaalt nogmaals dat subjectieve evaluatiesystemen - niet gebaseerd op objectieve criteria die enkel te maken hebben met de uitoefening van de officiële functie - onvrede blijven veroorzaken. Collega's die ressorteren onder het statuut dat gecreëerd werd in 2001 voor de sector gas en elektriciteit (PC326), ervaren nu opnieuw dat afspraken hierover niet nageleefd worden door sommige werkgevers.

Enkele bedrijven binnen de gereguleerde sector passen de cao ter verbetering van de loons- en arbeidsvoorwaarden van 2008 niet volledig toe zoals beschreven. Werknemers met 'nieuwe loonsvoorwaarden' die minder dan zes maanden prestaties hebben in een jaar, worden niet ingeschakeld in het evaluatiesysteem. Hierdoor blijft een eventuele loonsverhoging automatisch beperkt tot het strikte minimum. Dit werd nergens in deze overeenkomst geschreven en moet natuurlijk worden geëvalueerd door het paritair comité.

Bij Electrabel Marketing & Sales werden de noties 'oranje licht' en 'rood licht' geïntroduceerd, waaraan sanctionerende gevolgen gekoppeld zouden worden. De directie beschouwt een opeenvolging van negatieve evaluaties als een voldoende reden om zelfs tot ontslag over te gaan. Gazelco benadrukt nogmaals dat in de bestaande overeenkomsten enkel sprake is van evaluatieniveaus 2, 3 en 4 die automatisch zouden moeten leiden tot het overeenkomstige percentage loonsverhoging. Nergens worden sancties vermeld in dit verband. Ook deze overeenkomst wordt op het einde van dit jaar geëvalueerd. Het is evident dat we met deze zaken zeker rekening houden.

Opgelet: dergelijke evaluatiesystemen zijn niet van toepassing op collega's die ressorteren onder de waarborg-cao. Ook niet onder een verdeckte vorm in het kader van samenwerkingsgesprekken!

Jan Vanwijngaerden

Interview Bruno Tuybens

“De knowhow van het personeel van Belgacom moet behouden blijven”

Kamerlid en burgemeester van Zwalm Bruno Tuybens was van oktober 2005 tot december 2007 Staatssecretaris voor Overheidsbedrijven in de federale regering. Hij halveerde o.a. het aantal gezinnen zonder internet van 60.000 naar 30.000 en werkte samen met de vakbonden van Belgacom en het bedrijf zelf om het principe van “externe mobiliteit” verder uit te bouwen. Statutaire medewerkers van Belgacom konden daardoor aan de slag in eigen streek en stellen zo hun ervaring ten dienste van andere overheidsdiensten. Tuybens spande zich ook sterk in om een degelijke wetgeving tot stand brengen die de ontslagvergoedingen en bonussen van topmanagers aan banden legt en het variabele gedeelte koppelt aan o.a. de kwaliteit van de dienstverlening, de personeelstevredenheid en sociale dialoog.

Wat vind je van de Belgische telecomsector vandaag?

Bruno Tuybens: “Als socialist vind ik het erg belangrijk om vanuit het oogpunt van de consument én van het personeel te redeneren. Ik zie nog steeds zaken die me geweldig storen.

Vandaag betaalt elke mobiele beller nog steeds een bijdrage om op het netwerk van de gsm-operator te mogen. Die bijdrage is compleet achterhaald. Daarnaast is de internetaansluiting in België een van de duurste in vergelijking met onze buurlanden. Voor veel gezinnen is internet een investering die ze moeilijk kunnen betalen, terwijl dit vandaag de dag een absolute noodzaak is. Samen met mijn partij wil ik ook de voorwaarden vereenvoudigen om te genieten van een sociaal telefoontarief, zodat meer mensen daar gebruik van kunnen maken.”

Dat zijn maatregelen die alle consumenten ten goede komen. Maar hoe wil je het personeel van Belgacom ondersteunen?

Bruno Tuybens: “Ik heb het gevoel dat de overtuiging om Belgacom als een sterke publieke onderneming te behouden, steeds meer aan terrein wint. Ik ben daar bijzonder gelukkig om. Het is immers de beste garantie dat het bedrijf maatschappelijk verantwoordelijk blijft werken en meer doet dan gewoon alleen winst nastreven. Volgens de populaire definitie zou privatisering moeten leiden tot meer efficiëntie en lagere

prijzen. In de praktijk merken we daar echter niets van in vele sectoren, integendeel! Het is van het grootste belang dat de knowhow die de werknemers van Belgacom hebben opgebouwd, in de onderneming behouden blijft.”

Hoe wil je dat concreet realiseren?

Bruno Tuybens: “Heel eenvoudig. De tewerkstelling moet gevrijwaard blijven en stappen richting ‘outsourcing’ en afsplitsingen zoals NetCo en SurfCo moeten krachtig worden tegengegaan. De liberale krachten in ons land willen Belgacom uitkleden om een kortetermijnwinstje te boeken. Ze verliezen het duurzame karakter van Belgacom als openbare telecomoperator volledig uit het oog. Ik wil daar niet aan raken en steun de vakbonden in die strijd. Wat dat betreft vind ik trouwens dat stakingsrecht – als ultiem drukkmiddel wanneer het moet – overeind moet blijven. Ik herinner me dat de top van Belgacom ooit via een gerechtelijk dwangbevel een stakingspiket wou doorbreken. Ik heb dat toen gelukkig kunnen tegenhouden.”

Belgacom

De integratie: we gaan ervoor!

Het is duidelijk dat er vooruitgang werd geboekt in de dossiers over de integratie. In het paritair comité van 18 mei werden vier van de vijf Masterdossiers goedgekeurd. Er werden ook enkele secundaire dossiers ter goedkeuring voorgelegd, die rechtstreeks te maken hebben met de integratie.

Onze hoofdafgevaardigden van de ex-filialen hebben hun woordje kunnen zeggen. We zijn als sectorleiding zeer

tevreden over hun medewerking en inzet. Ze voelen zich goed bij Telecom Vliegwezen en wij zijn blij dat ze erbij zijn.

Ondanks het feit dat de transitierregels nog niet afgerond zijn, startten we met de (re)organisatiedossiers op 25 mei. Dit zijn de zogenaamde FMS-dossiers.

De nieuwe loonpolitiek

Na de technische werkgroep ACOD

van 7 mei over de nieuwe loonpolitiek werden er bijkomende vragen gesteld aan Belgacom. We kregen gedetailleerde antwoorden op 12 mei. We namen tevens kennis van de Legal Opinion en het dossier werd dan ook door de drie vakbonden unaniem goedgekeurd. De vragen over vermeende anomalieën worden voorgelegd aan Belgacom C&B. Het implementatieschema mag niet uit het oog worden verloren.

	Recht vanaf	Implementatie
Nieuwe functiebanden	1 juni 2010	1 juni 2010
Functiefamilies	implementatie per FMS reorganisatiedossier	
Sales bonus en grandfathering	1 januari 2010	
communicatie aan personeel juni 2010	31 augustus 2010, met terugwerkende kracht tot 1 januari 2010	
Nieuw minimumloon S19	1 juni 2010	1 juni 2010
PMP niveau 1 en sales	1 januari 2011	1 januari 2011
Verticale mobiliteit – horizontale mobiliteit	voor mobiliteit vanaf 1 juni 2010	voor mobiliteit vanaf 1 juni 2010
Hogere functies	1 juni 2010	1 juni 2010
Merit	1 april 2011	1 april 2011
Alignering statutaire verkoopsmedewerkers (basisgraad en baremieke tunnel)	1 april 2010	31 augustus 2010, met terugwerkende kracht tot 1 april 2010
Stabiliteitsclausule	1 januari 2010	31 augustus 2010, met terugwerkende kracht tot 1 januari 2010, behalve voor representatievergoeding vanaf 1 augustus 2010

HR-rules

Deze zeven reglementen werden eveneens unaniem goedgekeurd. Ze vormen de basis van alle regels (buiten enkele andere reglementen) en bepalen in de toekomst wat er in specifieke omstandigheden gebeurt met het personeelslid.

Mapping-regels

De mapping-regels zijn het geheel aan regels van toepassing gedurende de volledige integratieperiode. Ze moeten garanties bieden voor de toekenning van een functionele en operationele positie binnen Belgacom. De beroepsgronden zijn:

- de toegekende functiefamilie, -band of -niveau is niet correct.
- de aangeboden functie geeft een ingrijpende wijziging aan de functie-inhoud.
- de aangeboden functie geeft een ingrijpende wijziging aan de arbeidsvoorwaarden.

De verantwoordelijke GHR neemt de definitieve beslissing:

- in geval van beroep als de functiefamilie of het -niveau of de -band niet correct zijn of er een ingrijpende wijziging is van de functie-inhoud. Is het beroep gegrond, dan wordt het aanbod van functie aangepast. Is het beroep ongegrond, dan wordt het initiële aanbod van functie bevestigd.
- in geval van beroep over een ingrij-

pende wijziging van de arbeidsvoorwaarden. Is het beroep gegrond, dan wordt het personeelslid in reconversie gesteld. Is het beroep ongegrond, dan wordt het initiële aanbod van functie bevestigd.

De beroepsprocedure werd in een handige 'one pager' gegoten en is op eenvoudige vraag verkrijgbaar.

Functiefamilies

Het gehele proces werd begeleid door een ploeg met HR & business vertegenwoordigers.

Er zijn drie stappen:

1. identificatie functiefamilies op basis van groepering van referentiefuncties (bottom-up) en activiteiten bin-

- nen de organisatie.
- beschrijven van de functiefamilies aan de hand van bestaande functiebeschrijvingen, Hay referentiemateriaal en input van vertegenwoordigers van de betrokken divisies.
 - weging van het raamwerk door Hay op basis van de Hay-methodologie, en in samenwerking met Group Compensation & Benefits.

De beschrijving van de functiefamilies is als volgt opgebouwd:

- beschrijving van het doel van de functiefamilie en de verantwoordelijkheden zoals 'wat', 'waarom', 'de resultaatgebieden' en een aantal voorbeelden van activiteiten per verantwoordelijkheidsdomein.
- beschrijving van de differentiërende criteria en ook bepaling van het aantal stappen of niveaus binnen de functiefamilie op basis van de verschillende competentieniveaus en in overleg met de business vertegenwoordigers – HR business partners.
- weging van alle functiefamilies met de Hay-methodologie. Na de conso-

lidatie van de wegingen worden de verschillende niveaus binnen de functiefamilies gepositioneerd binnen een functieband.

Stramien

De integratie stelt Belgacom in staat een strategie van volledige convergentie te volgen en haar klanten volledig geïntegreerde oplossingen aan te bieden. De doelstelling van deze laatste fase van de integratie is tweeledig: invoering van één geoptimaliseerde klantgerichte organisatie ter vervanging van het matrixmodel en de graduele harmonisatie van de arbeidsvoorwaarden. Een snelle realisatie van deze laatste fase van de integratie heeft bijkomende voordelen: Belgacom kan de klant sneller een optimale service verlenen en zijn concurrentiële positie op de markt versterken, wat een waarborg inhoudt voor de toekomst van de personeelsleden. De personeelsleden zullen snel de nodige zekerheid krijgen over de nieuwe organisatie, hun functie, de arbeidsvoorwaarden, remuneratie, en dergelijke meer.

De volgende dossiers worden voorgelegd aan de vakbonden:

- op 25 mei S&S Intro en GHR
- op 3 juni STB (COM, SEG, ...)
- op 8 juni STR (INO, CMI, ...)
- op 10 juni FIN (GRA, CTR, ...)
- op 15 juni GIS
- op 2 juli SCM.

Deze data zijn uiteraard voor wijzigingen vatbaar.

De onderhandelingen over de C&B transitierregels worden voortgezet. Zolang er geen akkoord is over de transitierregels, wordt de laatste fase van de FMS-dossiers niet uitgevoerd, namelijk de toewijzing van de functie. Voor alle vragen kan men steeds bij ons terecht op telecom@acodcgsp.be.

Contactpersoon Telecom:

André Vandekerckhove

Tel.: 02/508.59.19 - e-mail:

andre.vandekerckhove@acod.be

The Brussels Airport Company

Ontwerp beleidsplan roept veel vragen op

Op 4 mei stelde het bedrijf zijn beleidsplan voor Security (SEC) voor en de visie op de ontwikkeling van de organisatie voor de periode 2010-2013.

Security

De voorbije jaren zijn de activiteiten van SEC uitgegroeid tot een cruciaal onderdeel in het ganse beveiligingsproces van de luchthaven. De personeelsleden van SEC zijn, samen met de contractor, actief op het vlak van de controle en het

toezicht, maar ook bij de toegangscontrole, patrouilles, afhandeling van wapens bij de check-in, bediening van de vacuumbunker, perimetercontrole en dergelijke meer.

Brussels Airport benadrukt dat het streefdoel een effectieve en efficiënte security-organisatie is, die als voorbeeld kan dienen voor alle andere Europese luchthavens. Hiervoor wil men zich toespitsen op de kernactiviteiten. Dit wil zeggen dat activiteiten zoals de capaciteitsplanning en de urenadmini-

stratie van security-agents voor passagiersscreening worden ondergebracht bij een andere dienst. In de toekomst wordt deze taak hoofdzakelijk uitgevoerd door de contractor in samenwerking met Passenger Services.

Om een echte toegevoegde waarde te genereren is de motivatie van de medewerkers van groot belang. Ook de wijze waarop SEC zich positioneert bij de klanten, dus de luchtvaartmaatschappijen, is van belang. Hier moet een delicaat evenwicht worden gevonden tus-

sen de vigerende wetgeving, de wensen van de luchtvaartmaatschappijen en de afhandelaren.

In de huidige organisatiestructuur zijn 135 voltijdsequivalenten noodzakelijk om een adequate dienstverlening te verzekeren. In de toekomstige organisatie meent het bedrijf dat 102 voltijdsequivalenten ruim voldoende zijn.

Duty managers

Net als bij Passenger Services, Airside Services en Fire & Emergency Services wil het bedrijf een Duty manager introduceren die de shiftleiding heeft over alle security-aspecten. Dit wil dus zeggen de leiding over alle taken uitgevoerd op shift door Planton, Control room, Security Inspectors (SI), Chief Security Inspectors (CSI) en Security Contractor(s). Operationeel wordt op shift geen onderscheid meer gemaakt tussen fouille, bagage of operations. De Duty manager zou eveneens fungeren als CSI (mandaat) om bij geschillen en incidenten zijn officiële functie uit te oefenen.

Op basis van de 24/7 continuïteit zouden er zeven functies van Duty manager worden gecreëerd. De selectie gebeurt vanuit de bestaande groep CSI's en is voorzien voor het laatste kwartaal van 2010.

CSI's

Enkele jaren geleden werd de CSI-functie opgesplitst in drie deelgebieden: CSI Bagage, CSI Fouille en CSI Ops. Door de creatie van de Duty managers wijzigt de taakhoud van de CSI nogmaals en wil men terugkeren naar de CSI allround.

Bij de bagagescreening zal geen permanente aanwezigheid van een CSI zijn. Zijn taken worden beperkt tot het functionele toezicht op de contractor.

De CSI Fouille zal continu de activiteiten van de security contractor bewaken, terwijl de CSI Ops in de toekomst meer actief zal zijn op het terrein. Hij stuurt de patrouilles aan en begeleidt de interventies.

De terugkeer naar CSI allround heeft natuurlijk tot gevolg dat elk van deze personeelsleden opnieuw het mandaat voor alle activiteitendomeinen moet behalen. Ook de verloning van deze groep moet opnieuw worden bekeken.

SI's access control

Op dit moment voeren de SI's access control uit op twee locaties gedurende 24 uur per dag: de B-pier enkel voor de staff, en de A-pier voor passagiers en voor staff.

BAC wil de huidige situatie rondom access control wijzigen (in lijn met het Koninklijk Besluit van 4 mei 1999). Dat betekent dat indien het aantal SI's daalt onder het niveau om ook access control taken uit te voeren, deze functies worden uitgevoerd door inhuur van de security contractor (hulpagenten). Deze nieuwe invulling van de access control taak wordt voorzien voor het derde kwartaal van 2010.

In iedere shift zal dus een SI of een CSI toezien op de access control activiteiten van de hulpagenten zodat de leiding, zoals voorzien in het KB, wordt gewaarborgd. In de nabije toekomst wijzigt deze activiteit grondig door de invoering van de biometrie en de automatische 'boarding card reader'.

SI patrouilles

Brussels Airport wil de huidige drie patrouilles van twee SI's per shift verhogen naar vier patrouilles, maar afhankelijk van de locatie en het tijdstip van de patrouille met één SI in plaats van twee. De patrouilles worden constant gemonitord met tracking- en alarmeringssystemen (ASTRID), waardoor onmiddellijk alarm wordt gegenereerd om de veiligheid te garanderen. Het onderzoek naar de omvorming van de patrouilles is voorzien in 2011, met een eventuele implementatie in 2012.

Overige taken

De Planton blijft ongewijzigd. Alle overige taken worden in 2011 aan een nader onderzoek onderworpen.

Bagage

Voor de bagage die in het ruim van het vliegtuig gaat (hold bagage), geldt een bijzondere regelgeving. De organisatie van deze specialiteit berust bij de manager Bagage. Hij heeft geen hiërarchische relatie met de CSI's en de SI's.

Afdeling Acces Control

Deze afdeling is verantwoordelijk voor

het Badge Center, het Key Management, de Control Room en alle projecten die geen uitstaans hebben met de bagage. Het ligt in de bedoeling het Badge Center te fusioneren met de rijbewijzen en de vignetten. Hierdoor zouden twee voltijdsequivalenten worden bespaard. Overwogen wordt om tegen 2013 de Control Room samen te voegen met deze van de federale politie. Een project hierover wordt opgestart.

Onze opmerkingen

Het voorgestelde beleidsplan bevat alle elementen die naar voren kwamen in de studie Berger. Dit is de studie op basis waarvan Brussels Airport vorig jaar wou overgaan tot een groot aantal naakte ontslagen in de departementen SEC en IFC. Zelfde inhoud dus, enkel de verpakking is anders! Van bij de aanvang van de vergadering benadrukte de directie dat de voorziene vermindering van het aantal personeelsleden niet zal gebeuren door gedwongen ontslagen, maar op basis van het natuurlijke verloop. Het blijft echter een feit dat op termijn meer dan 20 arbeidsplaatsen zullen verdwijnen.

Noch de taakhoud van de Duty managers, noch de overgang van CSI naar Duty manager zijn verre van duidelijk. Bovendien worden voor een 24/7 dienst slechts zeven voltijdsequivalenten voorzien.

De terugkeer naar de all round CSI houdt in dat opnieuw de nodige mandaten moeten worden behaald. In welke tijdspanne dit moet gebeuren is onbekend, net zoals het antwoord op de vraag wat gebeurt met de CSI's die het mandaat voor een bepaalde specialiteit niet behalen. En wat met de verloning? Patrouilles alleen zijn uitgesloten! Wat indien een passagier moet worden gemobiliseerd?

De samenwerking van de Control Room met de federale politie roept meer vragen op dan antwoorden. Waar liggen de prioriteiten en hoe worden deze vastgelegd?

Het is duidelijk dat meer en meer taken uitbesteed worden aan de contractor, dit ten koste van de eigen personeelsleden.

De functie en de taakhoud van de managers is duidelijk, maar voor alle overige elementen roept het ontwerp van beleidsplan meer vragen op dan antwoorden.

Interview Dirk Van der Maelen

“Wie fraudeert, is niet slimmer dan de fiscus maar bedriegt zijn buurman”

Dirk Van der Maelen werd door De Morgen uitgeroepen tot het beste parlamentslid van de voorbije legislatuur. Hij legde de minister Reynders bijna wekelijks op de rooster over de vele wantoestanden op Financiën. Met zijn oppositiewerk verbrijzelde Van der Maelen de perceptie van Reynders als intelligente topminister.

Hoe groot is de malaise bij de FOD Financiën?

Dirk Van der Maelen: “Het gaat niet goed bij Financiën en dat is een understatement. Op vlak van organisatie, informatisering, personeelsbeleid, opleiding en vorming is de situatie rampzalig. Onder leiding van Didier Reynders is de FOD Financiën - ooit een modeldepartement - volledig in verval geraakt. Het gevolg is dat fraude in ons land welig tiert. Internationaal onderzoek wijst uit dat het fraudeniveau in de ons omringende landen een derde lager ligt dan bij ons. En het zijn de eerlijke belastingbetalers die opdraaien voor de belastingen die fraudeurs ontduiken.”

Ligt de hoge belastingdruk niet aan de basis van dat hoge fraudeniveau?

Dirk Van der Maelen: “In Frankrijk is de belastingdruk even hoog als in België. De ondergrondse economie (het zwart circuit, nvdr) is er goed voor 12 procent van het nationaal inkomen. Bij ons is dat 18 procent. Ook de Scandinavische landen hebben een sterk uitgebouwde welvaartstaat en toch een relatief kleine ondergrondse economie.”

Waarom is er zoveel fraude in België?

Dirk Van der Maelen: “De pakkans ligt erg laag aangezien minder dan 10 procent van de 30.000 ambtenaren bij Financiën effectief bezig is met controles. De kans op een controle is dan ook minimaal. Een vennootschap wordt gemiddeld één keer om de 20 jaar grondig gecontroleerd. Er zijn meer vennootschappen die gewoonweg geen aangifte indienen, dan er vennootschappen zijn die grondig gecontroleerd worden. Een zelfstandige wordt gemiddeld één keer in zijn hele leven grondig gecontroleerd. Bovendien zijn de controles ook zeer inefficiënt: ze kosten bijna evenveel als ze opbrengen. In Duitsland bedraagt de opbrengst 2,5 keer de kosten!”

De schuld van Didier Reynders?

Dirk Van der Maelen: “Hij draagt een verpletterende verantwoordelijkheid. Jarenlang liet Reynders zijn departement aan zijn lot over, zonder zich ooit op enige visie en bekommernis over de FOD Financiën te laten betrappen. Als het de minister totaal niet interesseert of zijn administratie efficiënt werkt of niet, waarom zou de top van de administratie het zich dan aantrekken? Zij hebben zich intussen bezighouden met hun onderlinge oorlogjes. Dat er nog wordt gecontroleerd, is te danken aan de inzet van de ambtenaren

“De eerlijke belastingbetalers draaien op voor de belastingen die fraudeurs ontduiken.”

bij de buitendiensten. Gezien de chaos in Brussel is dat een klein mirakel. Ik hoop heel erg dat in de volgende regering iemand anders minister van Financiën wordt. Die man of vrouw wacht een bijzonder zware taak om Financiën weer op de rails te krijgen.”

Wat moet er volgens jou gebeuren?

Dirk Van der Maelen: “Meer ambtenaren moeten worden ingezet voor controles en ook de omkadering moet beter. Met de informatisering ten dienste van de controleurs is het armoedig gesteld. Het enig dossier, waarbij alle inlichtingen die in het bezit zijn van de fiscus over een bepaalde belas-

tingplichtige digitaal worden samengebracht, is zelfs nog niet embryonaal aanwezig bij de controlediensten. Ook van de koppeling van de beschikbare databanken is nog niets in huis gekomen. Die koppeling is nochtans cruciaal om op basis van risicoanalyse gericht te kunnen controleren waar de kans op fraude het grootst is. Verder moet ook de gebrekkige internationale samenwerking worden aangepakt. De inlichtingen die we van andere landen krijgen, worden volgens een recent rapport van het Rekenhof niet eens gebruikt voor controles. De volgende minister van Financiën moet hiervan prioritair werk maken.”

Je pleit ook voor de versoepeling van het bankgeheim.

Dirk Van der Maelen: “Het fiscaal bankgeheim schermt de controleurs af van de financiële gegevens van hen die ze moeten controleren. Dat belet een doeltreffende bestrijding van de grote fiscale fraude. Wij pleiten er niet voor dat de financiële gegevens van iedereen publiek worden gemaakt, maar wel dat de fiscus de mogelijkheid heeft financiële gegevens op te vragen indien ze over aanwijzingen beschikt dat inkomsten niet of niet correct werden aangegeven. In de rest van de wereld is dit normaal, in ons land een taboe. Mijn wetsvoorstel om het bankgeheim te versoepelen heeft een positief advies van de privacycommissie gekregen. De privacy wordt dus echt wel gerespecteerd.”

Je wil niet alleen de fiscus hervormen en de strijd tegen de fraude opvoeren, sp.a heeft ook een plan uitgedokterd om de fiscaliteit te hervormen.

Dirk Van der Maelen: “De manier waarop fiscale bijdragen vandaag worden geïnd, staat haaks op onze waarden ‘eerlijkheid’ en ‘zekerheid’. Werkende mensen betalen te veel, grote vermogens te weinig. Die scheefte trekking willen we wegwerken. Voor sp.a is een euro die wordt verdiend door te beleggen niet anders dan een euro die wordt verdiend door te werken. Aan wie een inkomen genereert zonder te werken vragen we niet meer dan een eerlijke bijdrage aan de gemeenschap. En die extra inkomsten willen we gebruiken om de belastingen op arbeid te verlagen. Met ons plan zijn vier op vijf mensen beter af; de rijkste twintig procent zal een extra inspanning moeten leveren.”

Wat met de ondernemingsfiscaliteit?

Dirk Van der Maelen: “Ook daar stellen we vast dat de bijdragen niet eerlijk zijn verdeeld. Kmo's betalen relatief meer - zowat het dubbele - dan grote ondernemingen. De allergrootste ondernemingen betalen nagenoeg geen belastingen. Wij willen dit onevenwicht herstellen door ontwijking bij de grote ondernemingen aan te pakken en hen een eerlijke bijdrage te vragen, waarmee we echte ondernemers op het niveau van de kmo's kunnen ondersteunen. Het zijn immers de kmo's die jobs creëren en innoveren. Eenmansvennootschappen die alleen zijn opgericht om minder fiscale en sociale bijdragen te betalen - de zogenaamde managementvennootschappen - hoeven echter niet op onze steun te rekenen, integendeel. In ons plan zijn verschillende maatregelen opgenomen om het gebruik van deze valse vennootschappen aan banden te leggen.”

Website overheidsdiensten volledig vernieuwd

De site www.acod-overheidsdiensten.be werd vernieuwd. De inhoud blijft uiteraard dezelfde, maar de ‘look ‘n feel’ werd behoorlijk opgefrist. Wij houden ook meer rekening met het profiel van de bezoeker: niet alleen doorwinterde syndicalisten kunnen bij ons terecht maar ook journalisten, studenten en vele andere zoekende surfers met vragen.

Onze hoofdbekommernis is vooral de weg te tonen voor verder contact. Daarom hebben we de navigatiestructuur aangepast, zodat iedereen sneller vindt wat hij of zij zoekt.

Vernieuwend is de rubriek ‘videoboodschap’. Nu tonen we leden of militanten die uitleggen waarom ze lid werden. Er volgen nog andere boodschappen over alle zaken die ons echt bezighouden.

De komende maanden wordt de website nog verder uitgebreid met nieuws, maar ook met publicaties. Je kan je inschrijven op een melding over thema's die je het meest interesseren. Klik op ‘nieuws’ en open een artikel. Daar staat ‘Wees snel op de hoogte over nieuwsberichten op de ACOD-site’. Klik de categorieën aan waarvoor je een e-mail wenst te ontvangen. Je krijgt dan een mail zodra er iets verandert op de site. Neem gerust eens een kijkje!

Guido Rasschaert

Vorbereidingsavonden proef penitentiair beambte

De ACOD organiseert gratis voorbereidingsavonden voor de proef van PBA voor het aanwerven voor de gevangenis in niveau C. Die vinden plaats op 1 juni om 19u in Malle (Smekenstraat 61). Contactpersoon is Dirk Vansprengel (0475/84.37.87 of dirk.vansprengel@telenet.be) of Dirk Desaeve (0475/84.37.87 - dirk.desaeve@acod.be). Er is er ook eentje op 3 juni om 19u30 in Hasselt (Koningin Astridlaan 45). Contactpersoon eveneens Dirk Vansprengel (0475/84.37.87 - dirk.vansprengel@telenet.be) of Nick Mathues (0495/46.50.28 - nick.mathues@telenet.be). Vooraf inschrijven en bevestigen is noodzakelijk.

Interview Renaat Landuyt

“Wat voor nut heeft het dat de politie haar werk doet als het gerecht daarna steken laat vallen?”

De chaos bij de FOD Justitie is enorm en het vertrouwen is zoek. Voor de nieuwe gevangenen die er tegen 2012 zouden staan, is zelfs nog geen grond aangekocht. Van een grote gerechtelijke hervorming is niets in huis gekomen. Gevangenen ontsnappen of geraken niet in het gerechtshuis. Straffen onder de drie jaar worden nog altijd niet uitgevoerd. Rechters die niet werken, blijven gewoon op post. Renaat Landuyt staat al drie jaar aan de klagmuur.

Je dringt al jaren aan op een nieuwe koers voor Justitie. Wat loopt er fout?

Renaat Landuyt: “Wie bij Justitie iets wil veranderen, stuit altijd op dezelfde twee muren: de mentaliteit van de magistratuur en het gebrek aan politieke steun. Het eerste lijkt stilaan te evolueren, nu sommige magistraten er echt van overtuigd lijken te zijn dat er iets moet veranderen. Voor het tweede hebben we een regering nodig die krachtadig regeert, in plaats van allerlei manoeuvres uithaalt om de uitkomst van een rechtszaak naar haar hand

te zetten. Of snel enkele besparingsmaatregelen doorvoert die verre van bijdragen tot een efficiëntere werking van Justitie en een betere dienstverlening aan de burger. Het kan anders, en hopelijk brengen de verkiezingen die verandering.”

Justitie werkt niet meer, hoor je vaak. Hierdoor is de veiligheid van de mensen niet meer gegarandeerd. Klopt dat?

Renaat Landuyt: “Wat voor nut heeft het dat de politie haar werk doet als het gerecht daarna steken laat vallen? De sp.a wil geen veiligheidsbeleid waarbij veiligheid wordt voorbehouden voor hen die het zich kunnen permitteren. Alle overheden moeten hieraan samen bijdragen. Daarom willen we alle veiligheidsinstanties responsabiliseren door met concrete doelstellingen te werken, zoals we dat ook doen voor verkeersveiligheid. We streven ernaar om het aantal inbraken en de straatcriminaliteit tegen 2015 te halveren. Daarnaast willen we dat de burgemeesters die - in tegenstelling tot procureurs - politieke verantwoording verschul-

digd zijn en afgerekend worden op een falend veiligheidsbeleid, inspraak krijgen bij de evaluatie van de procureur die bevoegd is voor hun politiezone.”

“Het kan niet dat kruimeldieven voor de rechter verschijnen, terwijl grote fraudeurs ongestraft voortboeren.”

Wat wil je doen aan de klassenjustitie bij het vervolgingsbeleid?

Renaat Landuyt: “Het kan niet dat enkel kruimeldieven voor de rechter moeten verschijnen, terwijl grote belasting-fraudeurs ongestraft kunnen voortboeren. Daarom vragen we het parket om van de bestrijding van fiscale fraude een absolute prioriteit te maken. Fiscale fraude verhoogt immers de belastingen van wie ze wel betaalt. De strijd tegen fiscale fraude leidt dus tot belastingvermindering voor iedereen. Om het parket te versterken willen we de procureurs – zoals de politie – organiseren in één structuur met twee niveaus: een federaal en een lokaal niveau. Hierbij vormen federaal parket en arrondissementsparketten één structuur en oefenen procureurs hun bevoegdheid uit over het hele land. Op die manier wordt een doorgedreven specialisatie en efficiënte inzet van middelen mogelijk en wint het openbaar ministerie aan slagkracht.”

Hoe kunnen we de gerechtelijke achterstand wegwerken?

Renaat Landuyt: “Er moet een rendementsbarometer per rechter komen en op provinciaal niveau is er nood aan structuren die belast worden met het beheer van de rechtbanken. Op die ma-

nier kunnen rechters zich opnieuw concentreren op hun kern-taak, namelijk recht spreken. In dit scenario sluit elke provinciale beheersstructuur een beheersovereenkomst af met de FOD Justitie en draagt zij verantwoordelijkheid voor de verdeling en de inzet van de middelen. Deze verdeling gebeurt op basis van objectieve criteria. Rechters worden dan benoemd per provincie en worden in de verschillende arrondissementen ingezet in functie van de noden. De bestaande zittingsplaatsen worden zoveel mogelijk behouden en waar mogelijk nog uitgebreid, dit om de nabijheid voor de rechtzoekende maximaal te garanderen. Over de arbeidsrechtbanken zijn we duidelijk: aan de eigenheid en de specialisatie daarvan wordt niet geraakt. We behouden dus de arbeidsrechtbanken.”

De uitvoering van de straffen verloopt niet altijd zoals voorzien. Rechters moeten vaak strenge straffen uitspreken om ze toch maar op z'n minst gedeeltelijk uitgevoerd te zien. Hoe maak je een einde aan die lotto?

Renaat Landuyt: “Er moet een geplande uitvoering komen, zodat het evenwicht tussen de uitgesproken en de uit te voeren straf hersteld wordt. Verder is er dringend nood aan een herziening van ons straffenarsenaal. Uitgangspunt is dat een straf effectief en constructief moet zijn. Daarom breiden we de toepassing van het elektronisch toezicht en het aantal elektronische enkelbanden drastisch uit. We voorzien dat het elektronisch toezicht voortaan als alternatief voor de voorlopige hechtenis of als autonome straf kan worden opgelegd. Niettegenstaande onze aandacht voor alternatieve straffen, zijn we ervan overtuigd dat er nood is aan meer gevangenis capaciteit. Om een geloofwaardig strafuitvoeringsbeleid te kunnen voeren, en in het belang van zowel de gedetineerden als het gevangenis personeel, willen we de holle woorden van het masterplan gevangenis snel vergeten en daadwerkelijk beginnen met de bouw van nieuwe gevangenis. Om dit mogelijk te maken is het noodzakelijk dat de bouw en het beheer van gevangenis, maar ook het onderhoud en het beheer van de beschikbare plaatsen onder de bevoegdheid wordt gebracht van één agentschap, dat onder de uitsluitende voogdij van de minister van Justitie staat. Op die manier worden dure experimenten in het buitenland vermeden.”

Tot slot, maar heel cruciaal: de rechtzekerheid voor iedere burger moet worden gegarandeerd.

Renaat Landuyt: “Uiteraard, de bescherming van de zwaksten blijft voor ons een absolute prioriteit. Iedereen moet een zo gelijk mogelijke toegang tot de rechter krijgen. Dit kan via groepsvorderingen voor consumenten, een verruiming van het recht op juridische bijstand en een collectief vorderingsrecht voor verenigingen. Ook het pleitmonopolie van de advocaten willen we verder afbouwen. Naast vakbonden moeten ook andere belangenverenigingen, zoals de huurdersbond, hun leden voor de rechtbank kunnen verdedigen.”

Contactpersoon Federale Overheid:

Guido Rasschaert

Tel.: 02/508.58.63 - 02/508.58.64

e-mail: guido.rasschaert@acod.be

Uitknippen en bewaren

In vorige Tribunes gaven we al een zicht op de voordelen die de personeelsleden bij de federale overheid zouden bekomen in uitvoering van het sectoraal akkoord 2009-2010. Inderdaad 'zouden' want door de val van de regering over blijkbaar veel belangrijker zaken, zal hiervan niet veel terecht komen. Gelukkig hebben we in 2009 nog bijzonder snel de verhoging van de eindejaarspremie kunnen redden.

Guido Rasschaert

Wat is de stand van zaken nu? Slechts 5 van de 18 overeengekomen voordelen of verbeteringen zal men ook tijdens de lopende zaken kunnen uitvoeren. Verhoging van de taalpremie,

afschaffing leeftijdsklassen, verhoging weddeschalen niveau D, BA wordt BT en verhoging van de fietsvergoeding zijn gered.

Alle andere maatregelen kunnen niet meer worden uitgevoerd. Het gaat hier over: premie voor de kennis van een andere taal, aanpassing verlofbesluit (schitterend werk!), telewerk, betere loopbanen voor de contractuelen, overgang naar niveau A, vereenvoudiging statutaire regels, nieuwe loopbanen met meer kansen, weging van functies, statuut preventieadviseur, duurzame ontwikkeling, maaltijdcheques,...

Sommige besluiten zijn zo goed als publiceerbaar, maar dat mag niet baten. Voor sommige politici is de Wetstraat immers belangrijker dan de Volksstraat.

Wat nu? In het allerbeste geval komt er een regering (maar wanneer?) die het consensuswerk tussen minister Inge Vervotte en de drie vakbonden zonder problemen opneemt en er onmiddellijk uitvoering aan geeft. Als we echter de wijzen in de media mogen geloven, riskeren we ook na de verkiezingen een circus waar de clowns voortspelen terwijl het publiek het gelag betaalt. Ik moet niet herhalen dat we met z'n allen onze wijze stem moeten laten spreken op 13 juni, al was het maar om al het goede werk niet te vernietigen.

Het is correct dat de regering Letermé in het algemeen weinig te bieden had. Als men al initiatieven nam, was het met de botte bijl en allesbehalve sociaal. De besparingen van De Crem zullen nog lang nabloeden... Andere rechtse politici hebben enkel hun stem gebruikt in een onophoudelijke poging om de openbare diensten af te breken ten voordele van de private bedrijven. Reynders is geslaagd in het mandaat van zijn achterban: de belastingsadministratie is uitgehold en kan nog met moeite haar werk doen, namelijk de inkomsten van de staat garanderen.

Bij ambtenarenzaken hebben we geluk gehad: we kregen de kans om eerlijke onderhandelingen te voeren en er werden mooie akkoorden gesloten. Maar de uitvoering werd geblokkeerd. Misschien niet toevallig door diegenen die al lang de openbare diensten willen uitschakelen? Uitknippen en bewaren.

Guido Rasschaert

Nieuwe reeks wijzigingen Vlaams Personeelsstatuut

Het besluit van de Vlaamse regering van 13 januari 2006 regelt de rechtspositie van het personeel van de departementen en het merendeel van de agentschappen van de Vlaamse overheid. Al verschillende keren werd het personeelsstatuut aangepast. Oorspronkelijk was het de bedoeling om dit statuut eenvoudig en transparant te houden, maar vandaag is het al uitgegroeid tot een turf van 194 bladzijden! Op 2 april verleende de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring aan een nieuwe reeks wijzigingen.

Horizontale mobiliteit

Het Vlaams Personeelsstatuut maakte het reeds mogelijk om de voorbehouden betrekkingen voor personen met een arbeidshandicap in te vullen via aanwerving met vrijstelling van de vergelijkende selectie. Die invulling kan nu ook gebeuren via horizontale mobiliteit, al dan niet gecombineerd met aanwerving.

Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie

Het IWT is sedert 1 januari 2010 omgevormd tot een publiekrechtelijk extern verzelfstandigd agentschap (EVA) en ressorteert vanaf die datum volwaardig onder het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006.

Kinderbijslag

De reglementering voor de kinderbijslagen is een federale bevoegdheid. Als gevolg van de federale wijzigingen in het Koninklijk Besluit van 31 januari 2010, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 februari, wenst de Vlaamse regering enkele eigen accenten te behouden in de betalingsmodaliteiten:

- de voorafbetaling van de kinderbijslag aan de 164 gezinnen die reeds in juli 1984 van de voorafbetaling genoten.
- de betaling van de kinderbijslag gebeurt aan de bijslag-trekkende, dit is de persoon die de kinderen opvoedt.
- de betaling van de kinderbijslag zonder schoolattest zal gebeuren tot 18-jarige leeftijd, in plaats van tot 21 jaar momenteel.
- sommige personeelsleden tewerkgesteld in het buitenland genieten van een drievoudige kinderbijslag. Dit geldt federaal onder meer voor de buitendiensten van het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel. De regeling is eveneens van toepassing voor de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering in het buitenland. Er is echter (nog) geen rechtsgrond voor de personeelsleden in het buitenland van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen, het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking en Toerisme Vlaanderen. De Vlaamse overheid heeft toegezegd om deze ongelijke behandeling van personeelsleden in het buitenland te onderzoeken.

Ouderschapsverlof na geboorte of adoptie

In de voorgestelde wijzigingen is voorzien dat ouderschapsverlof onder vorm van loopbaanonderbreking mogelijk wordt tot het kind de leeftijd van 12 jaar bereikt. Dit was nu tot 6 jaar. Deze nieuwe regeling wordt pas toepasselijk na goedkeuring door de federale ministerraad, en de federale ministers van Werk en van Pensioenen in het bijzonder.

De gewaarborgde bezoldiging

In het Belgisch Staatsblad van 2 juni 2009 verscheen het Koninklijk Besluit van 15 mei 2009 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 29 juni 1973 over de toekenning van een gewaarborgde bezoldiging aan sommige personeelsleden van de federale overheidsdiensten. Hierin worden de bedragen van de gewaarborgde bezoldiging verhoogd met terugwerkende kracht tot 1 december 2008.

Dit betekent voor de statutairen: 13.234,20 euro als bedrag à 100 procent tot 30 november 2008 en 13.499 euro als bedrag à 100 procent vanaf 1 december 2008.

Voor de contractuelen is dit respectievelijk 12.478,10 euro en 12.727,66 euro.

Toelagen afwezigheid wegens arbeidsongeval

Ingevolge het Cassatiearrest van 22 maart 1993, rolnummer 9424, werd het begrip 'bezoldiging' beter gedefinieerd bij een afwezigheid als gevolg van een arbeidsongeval.

Bij blijvende arbeidsongeschiktheid wordt een rente uitbetaald, die berekend wordt op de jaarlijkse bezoldiging. Deze omvat niet alleen het salaris, maar ook alle toelagen die werden verkregen het jaar voorafgaand aan het ongeval.

Bij tijdelijke ongeschiktheid van ten hoogste 35 dagen behoudt het personeelslid naast het salaris ook de forfaitaire toelagen en de variabele toelagen voor extra-prestaties en andere uurtolagen op basis van het gemiddelde van de ontvangen bedragen tijdens de 12 maanden voorafgaandelijk aan het ongeval.

Bij tijdelijke ongeschiktheid langer dan 35 dagen worden de volgende toelagen verder betaald:

- bij organieke regeling de haard- en standplaatstoelage, de bevorderingspremie, de vervangende toelage huisvesting.
- bij overgangsregeling de diplomabijslag Imalso; de vervan-

gende toelage huisvesting voor de afdelingen Gemeenschapsinstellingen, Elektriciteit, Mechanica en Vloot; de examentoeelage; de upgradingspremie speciaal assistent; de upgradingspremie; de bevorderingspremie van niveau E naar niveau D.

Om terugvorderingen te vermijden wordt de betaling van de variabele toelagen als achterstal betaald zodra geweten is of de afwezigheid ten hoogste 35 dagen duurt.

Interfederale mobiliteit

Interfederale mobiliteit is een vrije keuze en dus totaal anders dan ambtshalve overheveling naar een Gemeenschap of Gewest. Er zijn geen verworven rechten, maar er wordt wel op toegezien dat er geen loonverlies is. Omdat het Federaal Administratief- en Geldelijk Statuut niet identiek is aan het Vlaams Personeelsstatuut, wil de Vlaamse overheid niet alleen het salaris vergelijken, maar alle in geld waardeerbare voordelen. We vermoeden al wat we ons daarbij moeten voorstellen, maar toch hebben we gevraagd om de omschrijving hiervan te verduidelijken.

In een volgende editie geven wij toelichting bij het resultaat van de onderhandelingen en besteden wij ook aandacht aan de aanwerving op basis van elders verworven competenties.

Richard De Winter

Agentschap Jongerenwelzijn, afdeling Preventie- en Verwijzersbeleid Akkoord jeugdzorgtoelage consulenten

Er is eindelijk een akkoord over de toekenning van de jeugdzorgtoelage aan de consulenten van de afdeling Preventie- en Verwijzersbeleid van het Agentschap Jongerenwelzijn. We schetsen de historiek en de interventie van de ACOD.

Historiek algemeen akkoord

Door een aanslepend sociaal conflict binnen de afdeling Preventie- en Verwijzersbeleid van het Agentschap Jongerenwelzijn, werd april vorig jaar door de directie van het Agentschap een bemiddelingsprocedure aangevraagd. Op 11 mei 2009 werd dan in het sectorcomité 18 een akkoord bereikt tussen de gevolmachtigd onderhandelaar, de Vlaamse regering, de directie van het Agentschap Jongerenwelzijn en de vakbonden.

De belangrijkste punten in het akkoord zijn:

- de uitwerking van een werklastnorm
- de maatregelen ter bescherming van zwangere consulenten
- de toekenning van de jeugdzorgtoelage aan de consulenten
- een overeenkomst over een te volgen procedure bij dreigende sociale conflicten.

Over de werklastnorm werd intussen

een overeenkomst bereikt met de directie van het Agentschap Jongerenwelzijn. De afspraak is dat deze gefaseerd wordt ingevoerd vanaf 2011. Door de aangepaste werklastnorm wordt ook een oplossing gegeven aan de problematiek van de zwangere consulenten. Met de directie werd ook een miniprotoocol sociale vrede uitgewerkt voor de afdeling Preventie- en Verwijzersbeleid. Dat protocol legt de stappen vast die de verschillende partijen zullen respecteren bij dreigende sociale conflicten. Zo bleef de jeugdzorgtoelage nog over.

Historiek jeugdzorgtoelage

Met jeugdzorgtoelage wordt bedoeld de toekenning aan de consulenten van de toelage opgenomen in artikel VII.45 ten gunste van de personeelsleden van de gemeenschapsinstellingen. Aan de huidige index bedraagt deze toelage 1303,14 euro bruto per jaar. Het spreekt vanzelf dat die toekenning ongelegen kwam voor de Vlaamse regering die midden vorig jaar aantrad en onmiddellijk besliste om zwaar te besparen. In de loop van de tweede helft van 2009 is de ACOD voortdurend bij de politieke en de administratieve overheid

blijven aandringen om uitvoering te geven aan de afspraak over de jeugdzorgtoelage. Steeds kregen we te horen dat men ermee bezig was.

ACOD stelt de zaken op scherp

Begin 2010 heeft de ACOD in het formeel overleg met het Agentschap Jongerenwelzijn en vooral bij de onderhandelingen in het sectorcomité, de zaken scherper gesteld. Wij verklaarden geen enkele aanpassing aan het Vlaams Personeelsstatuut nog te zullen goedkeuren, indien daarin de toekenning van de jeugdzorgtoelage aan de consulenten niet werd opgenomen.

Toen de Vlaamse regering op 12 april in het sectorcomité 18 een voorstel deed ter aanpassing van het Vlaams Personeelsstatuut, hielden we ons aan wat we hadden aangekondigd: wij vroegen een uitdrukkelijk engagement over de jeugdzorgtoelage voor de consulenten van de afdeling Preventie- en Verwijzersbeleid. En dat hebben we ook gekregen.

Dit is de overeenkomst die werd opgenomen in de notulen:

“Betreffende de jeugdzorgtoelage voor consulenten geeft Karel Henderickx, algemeen directeur ad interim van het Agentschap Jongerenwelzijn toelichting bij de stand van zaken. Dit werd nog niet opgenomen in het voorliggend ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006 wat betreft de kinderbijslag en andere bepalingen. De ACOD stelt zich vragen bij het niet opnemen hiervan. De overheidsdelegatie, verwijzend naar het protocol 274.908 van 27 mei 2009, engageert zich ertoe dat de nodige stappen zullen worden gezet om de jeugdzorgtoelage voor consulenten zo snel mogelijk op te nemen in een volgende wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut, en dit met terugwerkende kracht tot 1 juli 2010.”

We vertalen even: de consulenten krijgen de jeugdzorgtoelage uitbetaald met ingang van 1 juli 2010. Indien op dat moment de concrete aanpassing van het Vlaams Personeelsstatuut nog niet rond is en daardoor de eerste betaling later plaatsvindt, dan gebeurt die uitbetaling met terugwerkende kracht.

Hilaire Berckmans

Meesters-, vak- en dienstpersoneel Opleiding voor bus- chauffeurs en -begeleiders

Cao VIII voorziet de oprichting van een vormingsfonds voor het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, met inbegrip van de busbegeleiders. Dat fonds wordt jaarlijks gespijsd met 200.000 euro, te indexeren.

Het budget voor 2007-2008 bedroeg 204.000 euro en werd aangewend voor een aangepaste opleiding van de busbegeleiders. Tijdens het schooljaar 2008-2009 werd het vormingsfonds aangewend voor het poetspersoneel. Op de 'glansdagen' werd aandacht besteed aan de werkwijzen bij het poetsen en de te gebruiken materialen en producten. Voor de vormingsdagen 2010 is een budget van 205.185 euro beschikbaar. Dit jaar gaat de aandacht naar de buschauffeurs, ongeveer een 400 personeelsleden.

Na de glansdagen komen dus nu de busdagen! Naast een handleiding komt er ook een filmische opname over de wettelijke verplichtingen, de veiligheidsnormen en het gedrag van de personeelsleden bij het uitvoeren van de taken. De film wordt ontwikkeld door het atelier Film en Videokunst Sound-

design van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen.

Er komt eveneens een herhaling van de opleiding voor de busbegeleiders van het niet-zonaal leerlingenvervoer op basis van een aangepaste versie van de handleiding en de filmische voorstelling van 2008. Ook op deze voorstelling worden ongeveer 400 personeelsleden verwacht.

De twee opleidingen, die voor chauffeurs en die voor busbegeleiders, worden gecombineerd in een ontmoetingsdag. Die vindt plaats op één centrale locatie. Als datum wordt woensdag 20 oktober 2010 naar voren geschoven. Er is ons beloofd dat we nog tijdig meer gedetailleerde informatie ontvangen.

Hilaire Berckmans

Contactpersoon Vlaamse Overheid:

Hilaire Berckmans

Tel.: 02/508.58.64

e-mail: hilaire.berckmans@acod.be

Interview Ludwig Vandenhove

“Veiligheid is een basistaak van de overheid”

De voorbije legislatuur boog Ludwig Vandenhove, burgemeester van Sint-Truiden, zich in de Kamer over veiligheidsdossiers.

Onveiligheid is een maatschappelijk thema van alle tijden - eentje waarmee elke overheid flink worstelt. Wat zijn de uitdagingen wat dat betreft in ons land?

Ludwig Vandenhove: “De overheid moet alle mogelijke inspanningen doen opdat de burger zich in alle omstandigheden en op alle plaatsen veilig en zo goed mogelijk in zijn vel voelt. Dat is en blijft een basistaak van de overheid en een recht voor de burger – dat nu overigens ook grondwettelijk verankerd moet worden bij een volgende grondwetsherziening. Cruciaal is dus dat de verschillende overheidsniveaus hiervoor voldoende financiële middelen uittrekken en dat we een allesomvattend, integraal veiligheidsbeleid voeren.”

Meer veiligheid, betekent dat ook inperken van en zelfs inbreken in de privacy van de burger?

Ludwig Vandenhove: “De technische middelen die nu op de markt zijn en die vaak zelfs onwettig gebruikt worden zonder het akkoord van de privacycommissie, kunnen wat mij betreft enkel hulpmiddelen zijn voor het politiewerk. Zij zijn niet de kern van het politiewerk. Want hoewel ‘camera’s nooit ziek worden’, hebben we altijd politiewerk nodig om de beelden te bekijken en te interpreteren. Veiligheid wordt niet enkel verhoogd door gewoonweg zoveel mogelijk ruwe informatie over iedereen te verzamelen.”

Op het terrein zelf wordt het er voor de politie ook niet makkelijker op. Steeds vaker zijn ze zelf slachtoffer van crimineel gedrag en feiten.

Ludwig Vandenhove: “Ook het politiewerk moet op een zo veilig mogelijke manier zijn werk kunnen doen. Dat mag best wat geld kosten trouwens. Geweld tegen politiemensen, toch de

hoeders van onze openbare veiligheid, is onaanvaardbaar.”

We zien ook vaker private beveiliging opduiken, ter aanvulling van of zelfs ter vervanging van politiemensen. Wat vind je daarvan?

Ludwig Vandenhove: “Veiligheid moet in overheidshanden en onder democratische controle blijven. Dat is een principe waaraan niet mag worden geraakt. Trouwens, de beveiliging door de privé kost heel wat meer en de budgetten voor veiligheid zijn nu al erg krap.”

“Veiligheid moet in overheidshanden en onder democratische controle blijven.”

In het verlengde van het politiewerk ligt de FOD Justitie. De politie leeft soms op gespannen voet met het gerecht.

Ludwig Vandenhove: “Justitie moet de politie volgen. Een hervorming van Justitie moet ervoor zorgen dat politiemensen niet meer het gevoel hebben nutteloos werk te leveren – met andere

woorden daders oppakken die kort na dien, al dan niet na procedurefouten, weer vrij zijn. Voorts moeten we ook een oplossing zoeken voor de problemen rond de aantallen en het statuut van de cipiers in de gevangenissen. Nu moeten politiemensen vaak inspringen wanneer de cipiers – meestal terecht – staken. Dat is niet het werk waarvoor ze zijn opgeleid. Het kan niet de bedoeling zijn dat de overheid beiden tegen elkaar uitspeelt onder het mom van de inperking van het stakingsrecht.”

Welke knelpunten moeten voor de politie zo snel mogelijk worden aangepakt?

Ludwig Vandenhove: “Ik wil beter omschreven functieprofielen met daaraan gekoppeld een herziening van het statuut, vooral voor de wijkinspecteurs. Verder wil ik meer opleidingen en rekruteringen, een grondige en integrale aanpak van het veiligheidsprobleem in Brussel en tot slot een aanpassing van de financieringsmechanismen van de lokale politiezones.”

Wat betreft de civiele veiligheid, legde de vorige regering de brandweershervorming stil – een dossier dat al jaren aansleept.

Ludwig Vandenhove: “Dat dossier kan niet langer wachten. Hiervoor moeten eindelijk de beloofde financiële middelen voorzien worden. Elke burger heeft recht op gemiddeld dezelfde bescherming tegen gemiddeld dezelfde kostprijs. En dat is nu in gevaar. Eveneens belangrijk in dat dossier zijn de toegezegde aanpassingen van het statuut van zowel de beroepskrachten, als de vrijwilligers. Ik wil ook werken aan een beter geïntegreerde civiele veiligheid, met een efficiënte samenwerking tussen brandweer, civiele bescherming en medische hulpverlening. Het slachtoffer moet vooropstaan.”

Contactpersoon LRB:

Mil Luyten - Tel.: 02/508.58.25 -
e-mail: mil.luyten@acod.be

Financiële Controlemcommissie

Oproep kandidaturen

Op het secretariaat van de Vlaamse Regio ontvingen wij het ontslag van Viviane Raeven, lid van de Financiële Controlemcommissie. De regio dient overeenkomstig onze statuten te voorzien in een vervanging van dit mandaat en doet hier-voor een oproep tot kandidaatstelling. De kandidaturen

kunnen binnenkomen bij het secretariaat tot en met 30 juni 2010. De kandidatuurstelling dient gericht te worden aan ACOD LRB, Marc Lambrecht, voorzitter Vlaamse Regio, Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Politie

Afwijkingen arbeidstijden door BELEUR

Op 1 juli neemt België het voorzitterschap waar van de Europese Unie voor een periode van zes maanden. Hierdoor dient de federale en lokale politie bijkomende opdrachten te vervullen. Op het hoogoverlegcomité voor de politiediensten van 24 februari en van 12 mei werden door de overheid met de vakbonden afspraken gemaakt over de afwijkingen aan de arbeidstijdorganisatie en de verlofregeling.

Federale politie

Voor de eenheden en diensten van de federale politie die ingezet worden voor de voorbereiding, het verloop en de opvolging van de internationale vergaderingen die voorzien zijn op de officiële kalender van BELEUR met als doel de samenwerking tussen de verschillende Europese politie-eenheden te steunen, zijn op de volgende principes afwijkingen in de arbeids- en rusttijden toegestaan:

- de dagelijkse prestatienorm die is vastgesteld op max. 10 uur per periode van 24 uur en max. 50 uur per week (art. VI.I.4, §2 RPPol).
- min. 11 opeenvolgende uren rust per periode van 24 uur tussen de beëindiging en de hervatting van de arbeid (art. VI.I.5, eerste lid RPPol).
- 2 dagen ononderbroken rust na 10 opeenvolgende dagen te hebben gewerkt (art. VI.I.6, eerste lid).

Deze afwijkingen zijn toegestaan voor de dagen waarop de vergaderingen plaatsvinden, en ook de voorafgaande en de volgende dag.

Federale en lokale politie

Voor alle eenheden en diensten van de federale en de lokale politie die van 1

juli tot en met 31 december 2010 ingezet worden, opdrachten vervullen voor het verzekeren van de openbare orde of om de veiligheid van de VIP's te garanderen ter gelegenheid van het voorzitterschap van de Europese Unie door België, zijn op de volgende principes afwijkingen in de arbeids- en rusttijden toegestaan:

- de dagelijkse prestatienorm die is vastgesteld op max. 10 uur per periode van 24 uur en max. 50 uur per week (art. VI.I.4, §2 RPPol).
- min. 11 opeenvolgende uren rust per periode van 24 uur tussen de beëindiging en de hervatting van de arbeid (art. VI.I.5, eerste lid RPPol).
- 2 dagen ononderbroken rust na 10 opeenvolgende dagen te hebben gewerkt (art. VI.I.6, eerste lid).
- max. 34 weekends te presteren per jaar (art. VI.I.6, tweede lid RPPol).
- min. 60 uur ononderbroken rust na 4 opeenvolgende weekends te hebben gewerkt, tijdens het volgend week-

end (art. VI.I.6, derde lid).

- max. 480 uur nachtprestaties per jaar, gespreid over max. 85 nachten per jaar (art. VI.I.10, §2, eerste lid RPPol).
- max. 7 opeenvolgende nachten, waarna recht op 2 opeenvolgende vrije nachten (art. VI.I.10, §2, vierde lid RPPol).

Bij de praktische uitvoering van de diensten moeten de verantwoordelijken erop toezien dat:

- de afwijkingen tot een strikt minimum worden beperkt
- er een evenwichtige verdeling van de werkdruk is tussen de beschikbare personeelsleden
- al hun personeelsleden voldoende rust hebben als de dienst dit toelaat.

Verlofregeling

Over de verlofregeling werden de volgende afspraken gemaakt:

- een beperking van het jaarlijks vakantieverlof 2010 van max. 10 procent van het totaal betrokken effectief voor de periode van 1 tot en met 8 oktober en van 9 tot en met 10 december 2010.
 - een beperking van het jaarlijks vakantieverlof 2010 van max. 25 procent van het totaal betrokken effectief voor de periode van 1 tot en met 16 juli 2010.
 - voor de overige periodes gelden de algemene regels zoals bepaald in de artikelen VIII.III.1 tot VIII.III.11 RPPol en de artikelen VIII.1 tot VIII.4 UBPol. Deze beperkingen zijn van toepassing op het personeel van de geïntegreerde politie (federaal en lokaal) dat betrokken is bij de operaties voor BELEUR.
- Voor de betrokken personeelsleden die hun verlof van 2010 niet kunnen opnemen vóór 1 april 2011 wordt de periode verlengd tot 31 december 2011.

Federale verkiezingen en onderwijs

Op het eerste gezicht hebben de verkiezingen van 13 juni niet zoveel te maken met onderwijs. Dat is immers een Vlaamse bevoegdheid sedert de staats-hervorming van 1981. Slechts enkele kleinere bevoegdheden zoals de erkenning van diploma's, bleven federaal. De politieke partijen zullen dus in de aanloop naar de verkiezingen het thema onderwijs wellicht niet bespelen. En toch zijn deze verkiezingen voor het onderwijspersoneel van belang.

De begroting onderwijs is verantwoordelijk voor de uitbetaling van lonen en wachtgeld van het personeel, maar niet voor de uitbetaling van pensioenen. Die gaat nog steeds via de Rijksdienst voor Pensioenen. De RVP is een Belgische federale openbare instelling van sociale zekerheid. De belangen van het statutair en het contractueel perso-

neel moeten dus op dat federaal niveau worden gevrijwaard.

Laten we een paar jaar teruggaan in de tijd om dit te illustreren. Het indexeringsmechanisme en de automatische perequatie houden voor onze gepensioneerde collega's in dat hun koopkracht op peil blijft en gelijke tred houdt met actieve collega's als er een loonsverhoging wordt gegeven. In het vernieuwde stelsel van pensioenkorven om de perequatie te bepalen werd het onderwijs van de Vlaamse gemeenschap in één pensioenkorf geplaatst. Loonsverhogingen van bepaalde personeelscategorieën worden voor gepensioneerde collega's dus niet meer automatisch gevolgd door een perequatie. Wel wordt om de twee jaar automatisch een perequatie toegepast op basis van de globale evolutie van de

lonen in de perequatiekorf.

Het is duidelijk dat de politieke partijen moeten kijken naar onze pensioenen in de toekomst en vooral hoe deze betaalbaar kunnen blijven. In 2008 bedroegen de pensioenen voor de overheidssector ten laste van de federale overheid 9,4 miljard euro. Het aandeel van de pensioenen van de gemeenschappen en gewesten (inclusief onderwijs) bedraagt 4,9 miljard euro. In de Vlaamse Gemeenschap zijn de pensioenen voor onderwijs goed voor 92,73 procent van het totaal van de pensioenuitgaven. Als we beseffen hoe het met de federale schatkist is gesteld, dan zijn ook deze verkiezingen dus wel degelijk van belang voor het onderwijspersoneel.

hugo.deckers@acod.be

Arbeidsmarktrapport 2009 Tekort leerkrachten wordt nijpender

Elk jaar verschijnt het arbeidsmarktrapport van de administratie Onderwijs. Dit belangrijk rapport laat zowel de overheid, als de onderwijsvakbonden toe de personeelsontwikkelingen op de voet te volgen en de nodige acties te ondernemen.

De vraag naar leerkrachten wordt bepaald door drie factoren: de uitstroom (TBS58 en pensionering), beleidsmaatregelen (bijkomende omkadering creëren of besparen waardoor tewerkstelling verloren gaat) en de demografische evolutie.

In het kleuteronderwijs veroorzaken de demografische evolutie en de uitstroom elk meer dan 40 procent van de vraag naar leerkrachten. In het lager onderwijs veroorzaakt de demografische evolutie slechts 15 procent van de vraag; de uitstroom daarentegen is goed voor 69 procent van de vraag. In het secundair onderwijs beïnvloeden de besparingen uiteraard de vraag naar leerkrachten.

In de periode tussen 2008 en 2011 zal de vraag in het kleuteronderwijs 2479 voltijdse equivalenten omvatten. In het lager onderwijs zijn dit 3368 en in het secundair onderwijs 4139 voltijdsequivalenten.

Een andere aandachtig te volgen ontwikkeling is het percentage van afgestudeerden uit de lera-

renopleiding dat werkelijk doorstroomt naar het onderwijs: kleuteronderwijs 83 procent, onderwijzer 82 procent, initiële lerarenopleiding SO 70 procent, masters 39 procent en GPB 34 procent. Algemeen stelde men vast dat de doorstroom van de lerarenopleiding naar het onderwijs is gedaald over de schooljaren heen, uitgezonderd de kleuteronderwijzers.

Een ander probleem is dat van de groep nieuwe leraren een belangrijk gedeelte na 5 jaar opnieuw het onderwijs verlaat. Voor leerkrachten basisonderwijs is dit 32 procent, voor het secundair onderwijs is dit 35 procent.

Als we de vraag naar leerkrachten afzetten tegen het aanbod van de openstaande vacatures in de VDAB-databank, dan stellen we vast dat het tekort steeds nijpender wordt. Ondanks allerlei plannen en hervormingen die nog op til zijn, zullen de problemen alleen maar groter worden als de arbeidsvoorwaarden van het personeel niet centraal staan. We zullen dan ook alle wijzigingen die nog op onderwijs afkomen, steeds afwegen tegenover kwaliteitsvolle arbeidsomstandigheden. Kwaliteitsonderwijs wordt alleen gegarandeerd door personeel, niet door systemen.

hugo.deckers@acod.be

Dossier loopbaanonderbreking

Een degelijke oplossing in uiteenlopende omstandigheden

Ieder van ons komt tijdens zijn loopbaan wel eens in een situatie terecht waarin de combinatie werk en privé niet verloopt zoals men wenst. Op die momenten kan een tijdelijke loopbaanonderbreking een oplossing bieden.

Soorten

Momenteel bestaan er 11 mogelijkheden om in het onderwijs van een loopbaanonderbreking te genieten. Deze kunnen in twee groepen worden ingedeeld:

- de 'gewone' loopbaanonderbrekingen met de volledige loopbaanonderbreking (VLBO), de gedeeltelijke loopbaanonderbreking (GLBO) en de onbeperkte gedeeltelijke loopbaanonderbreking vanaf 50 jaar (GLBO 50+).
- de thematische loopbaanonderbrekingen zoals loopbaanonderbreking wegens palliatieve zorgen, voor het verstrekken van medische bijstand, voor ouderschapsverlof of om een beroepsopleiding te volgen.

In dit artikel lichten wij de eerste groep van loopbaanonderbrekingen toe. In een van de volgende Tribunes komen de thematische vormen aan bod.

Voorwaarden

Om in aanmerking te komen voor loopbaanonderbreking moeten de personeelsleden:

- vast benoemd zijn, tot de proeftijd toegelaten zijn of als tijdelijke aangesteld zijn voor een volledig schooljaar en reffectatievrij zijn.
- aangesteld zijn in hoofdamt.
- minstens voor de helft van een volledige opdracht aangesteld zijn indien men een VLBO wil nemen.
- exact de helft van een volledige opdracht blijven presteren indien men een GLBO wil nemen.

Voor GLBO 50+ geldt bovendien dat de leeftijd van 50 jaar moet bereikt zijn op het moment dat de loopbaanonderbreking aanvat en dat men vast benoemd moet zijn voor het volume waarvoor men loopbaanonderbreking neemt en

voor het volume dat men blijft presteren.

Aanvang, einde en totale duur

VLBO, GLBO en GLBO 50+ beginnen op 1 september of 1 oktober. VLBO en GLBO eindigen op 31 augustus. GLBO 50+ loopt in principe door tot de vooravond van de pensionering. Voor het administratief personeel geldt een aparte regeling: zij beginnen hun loopbaanonderbreking op de eerste dag van een maand en beëindigen deze na minimum zes maanden en maximum één jaar. De totale duur van de VLBO bedraagt 72 maanden; daarnaast kan men gedurende 72 maanden GLBO nemen. De totale duur van de GLBO 50+ is onbeperkt.

Aanvraag

De aanvraag van een loopbaanonderbreking gebeurt bij de inrichtende macht en best drie maanden voor de gekozen ingangsdatum. Loopbaanonderbreking is een geconditioneerd recht. Dit houdt in dat de loopbaanonderbreking moet worden toegestaan als er een kandidaat vervanger is die beschikt over het vereist bekwaamheidsbewijs en voldoet aan de eisen van het opvoedingsproject van de inrichtende macht.

Gevolgen

Het personeelslid dat gebruikmaakt van loopbaanonderbreking blijft in dienstactiviteit, maar ontvangt geen salaris voor het gedeelte waarvoor de opdracht onderbroken wordt. De periode van loopbaanonderbreking geeft ook geen aanleiding tot uitkering van vakantiegeld of eindejaarstoelage. Het personeelslid ontvangt een onderbrekingsuitkering van de RVA en eventueel een aanmoedigingspremie van de Vlaamse Gemeenschap. Het bedrag van de onderbrekingsuitkering is afhankelijk van het volume van de onderbreking (VLBO of GLBO) en van de aard van de loopbaanonderbreking

(GLBO of GLBO 50+).

Het eerste jaar van een loopbaanonderbreking wordt volledig in aanmerking genomen voor het rustpensioen. Dit geldt eveneens voor het tweede en het derde jaar indien het personeelslid of zijn partner die onder hetzelfde dak woont, kinderbijslag ontvangt voor een kind dat minder dan 6 jaar oud is. Daarbovenop kan men kiezen om de niet-aanneembare perioden toch te laten valideren voor het pensioen door zelf pensioenbijdragen te storten. In dat geval dient er 7,5 procent van het gederfde brutosalairis betaald te worden. De perioden van loopbaanonderbreking die gratis of na validering aanneembaar zijn voor het recht op pensioen, zijn beperkt tot maximum 5 jaar.

Combinatie met winstgevende activiteit

Een winstgevende activiteit als werknemer kan gecombineerd worden met een loopbaanonderbreking indien deze activiteit reeds drie maanden bestond vóór de aanvang van de loopbaanonderbreking. Tijdens de loopbaanonderbreking mag men geen nieuwe activiteit als loontrekkende aanvragen of een bestaande activiteit als loontrekkende uitbreiden. Een winstgevende activiteit als zelfstandige is enkel te combineren met een VLBO en dit gedurende maximum 1 jaar.

georges.achten@acod.be

Vakantiegeld 2010

Het vakantiegeld wordt sedert 2006 verhoogd volgens vastgestelde principes van cao VIII en cao II hoger onderwijs. Bij het eindpunt in 2011 zal het vakantiegeld opgetrokken zijn tot 92 procent van het geïndexeerde maandsalaris van de maand maart.

In 2010 wordt de voorlaatste stap gezet van deze geleidelijke verhoging. Het verschil tussen 92 procent van het maandsalaris van maart 2010 en het vakantiegeld dat in 2009 werd uitbe-

taald, wordt voor 48 procent bijgepast in 2010. Het resterende verschil wordt aangevuld in 2011, zodat in juni 2011 de 92 procent vakantiegeld wordt verworven.

Op het brutobedrag van het vakantiegeld wordt een afhouding van 13,07 procent uitgevoerd. De bedrijfsvoorheffing wordt vastgesteld naargelang het maandelijks inkomen en het aantal kinderen ten laste en bedraagt maximaal 53,5 procent. Het vakantiegeld

wordt uitbetaald op 18 juni 2010.

In de tabellen hierbij geven we enkele berekeningen weer van concrete salarisschalen: opvoeder (barema 158), (kleuter)onderwijzer/regent (barema 141/148/301) en licentiaat (barema 501). De tabellen geven het brutobedrag voor 2010 weer en de verhoging ten opzichte van de oude berekeningswijze.

raf.deweerd@acod.be

Anciënniteit 0 jaar	Bruto maandwedde	Bruto vakantiegeld 2010	Verhoging tegenover 2005 (indicatief)
158	2032,86 euro	1733,79 euro	346,68 euro
141/148/301	2148,05 euro	1824,17 euro	421,24 euro
501	2690,30 euro	2246,90 euro	772,55 euro
Anciënniteit 15 jaar	Bruto maandwedde	Bruto vakantiegeld 2010	Verhoging tegenover 2005 (indicatief)
158	2934,71 euro	2437,44 euro	929,54 euro
141/148/301	3049,90 euro	2527,25 euro	1003,52 euro
501	3929,30 euro	3212,83 euro	1568,33 euro
Anciënniteit maximum	Bruto maandwedde	Bruto vakantiegeld 2010	Verhoging tegenover 2005 (indicatief)
158	3625,85 euro	2976,26 euro	1373,43 euro
141/148/301	3741,05 euro	3066,07 euro	1447,42 euro
501	4744,06 euro	3848,01 euro	2091,61 euro

Ouderschapsverlof voor kinderen tot 12 jaar?

In het Belgisch Staatsblad werd onlangs een Koninklijk Besluit van 1991 gewijzigd over de leeftijdsgrens van kinderen bij het nemen van ouderschapsverlof. Deze grens ligt nu op 12 jaar, maar personeelsleden van het

onderwijs kunnen hiervan nog geen gebruikmaken. Om dit KB van toepassing te maken is er een beslissing van de Vlaamse regering nodig. In de lopende cao-onderhandelingen staat dit in het eisencahier. We durven ons nu

al sterk maken dat dit voordeel binnenkort ook van toepassing zal zijn voor het onderwijspersoneel.

hugo.deckers@acod.be

Interview Bert Anciaux

“We worden er niet beter van als we enkel voor onszelf zorgen”

Bert, je hebt al een heel politiek parcours doorlopen en bent actief geweest in verschillende politieke partijen. Wat ben je nu? Vlaams-nationalist, socialist, sociaal-democraat?

Bert Anciaux: “(ferm) Ik ben socialist! Vechten tegen onrechtvaardigheid en me inzetten voor de gemeenschap lopen als een rode draad door mijn leven. Als nationalisme betekent zorg dragen voor iedereen die in je gemeenschap woont, dan ligt dat dicht bij het begrip gemeenschapsvorming. Het woord sociaaldemocraat gebruik ik om te wijzen op de politieke structuur waarbinnen ik het socialisme wil beleven, namelijk een sterke democratie.”

Voor jou is er een verenigbare band tussen nationalisme en socialisme?

Bert Anciaux: “Absoluut, al wil ik wel opmerken dat mijn Vlaams-nationalisme op twee punten sterk gecorrigeerd is sinds Vlaanderen een krachtige politieke structuur ontwikkelde. Nationalisme moet intern sterk gericht zijn op verscheidenheid binnen de gemeenschap en niet pleiten voor een monocultureel Vlaanderen. Verder moet het ook ingebed zijn in internationalisme, waarvan ik steeds voorstander was. Dat is ook de sterkte van de socialistische beweging, die als enige echt internationaal georganiseerd is en niet enkel aan politiek doet voor, maar ook mét de man in de straat.”

Je verkondigt dat je eigenlijk altijd al socialist was. Zag je dat dan pas recent in?

Bert Anciaux: “Ik ben een product van de tijd en het milieu waarin ik opgroeide; een periode waarin je als Vlaming in Brussel niet bepaald gerespecteerd werd. Opkomen voor mijn identiteit vond ik toen en nu nog steeds zeer belangrijk. De socialistische partij in Brussel stond toen overigens bekend als veeleer Belgicistisch, maar is ondertussen sterk geëvolueerd. Ik heb echter niet het gevoel dat ik van manier van denken veranderde sinds ik bij de sp.a ben. Trouwens, in de samenleving zijn er ook meer socialisten dan diegenen die zich zo noemen.”

Hoe verenig je jouw Vlaams-nationalisme met sterke federale elementen van de socialistische beweging, zoals de sociale zekerheid en solidariteit?

Bert Anciaux: “Ik pleit voor een sterke solidariteit en sociale zekerheid. Zaken als pensioenen en werkloosheidsuitkeringen moeten federaal blijven. Zolang Europa dergelijke mechanismen niet kan organiseren, houden we dat best binnen een Belgisch - zij het confederaal - kader. Net zo met de financiering. In sommige andere gevallen is een overheveling wel wenselijk, omdat

de bevoegdheden er dan ook sterker uitkomen. Ze zijn dan immers meer toegespitst op hun doelgroep. Ik wil zoeken naar punten waar we samen, en niet alleen zelf, beter van worden. Soms betekent dat samenwerking, soms het zelf doen. Alleen zo kan iedere gemeenschap in ons land zich voldoende uiten en alleen via de gemeenschapsvorming kunnen we het individu en de democratie versterken.”

Wat wil je betekenen voor de sp.a?

Bert Anciaux: “Ik wil in de eerste plaats een goede militant zijn. Het voorbije jaar nam ik deel aan tal van activiteiten van de partij. Ik wil ook de communicatie en de band tussen de partijtop en de basis versterken. Die is niet minder sterk dan vroeger, maar wel anders. Nu verwachten kiezers, leden en militanten veel meer dat er naar hun wensen en noden wordt geluisterd. Caroline Gennez heeft dat trouwens perfect begrepen. Voorts wil ik me ook focussen op armoedebestrijding. We worden er niet beter van als we enkel voor onszelf zorgen, zoals de liberalen menen. Hoe minder armoede, hoe minder spanningen en hoe gelukkiger een land – ook de rijken!”

Sterke openbare diensten, een sterke overheid en sterke vakbonden kunnen daarbij helpen.

Bert Anciaux: “Vakbonden zijn voor mij de laatste sterke speler tegen het internationaal en nationaal liberalisme en vrije marktdenken. Ze vormen een belangrijk tegengewicht. Ook de overheid maakt deel uit van de maatschappij. Ze moet voldoende ontwikkeld zijn om iedereen de kansen te geven deel te nemen aan die maatschappij. Daarom is het belangrijk dat ze participatief te werk gaat, minder alles van bovenaf stuurt en mensen meer betreft bij de voorbereiding van en de besluitvorming zelf.”

Actie 'Hart en ziel van de VRT'

Kom op als aandeelhouder van de VRT

Aangezien de Vlaamse regering eenzijdig besliste de dotatie van de VRT te verminderen, is onze openbare omroep genoodzaakt een besparingsplan van 65 miljoen euro door te voeren in 2011. Op een totale omzet van 420 miljoen is dat heel veel geld.

Directie en vakbonden hebben samen voorstellen gemaakt om zo spaarzaam mogelijk om te springen met het geld van de belastingbetaler. Dat hoort zo in een openbare dienst. Helaas is dat onvoldoende om die 65 miljoen te vinden, waardoor ook programma's (en dus ook jobs) worden bedreigd. Geen Belgisch voetbal meer, geen leuke mu-

ziekprogramma's op vrijdagavond (Zo is er maar één, Peter Live), veel minder Vlaamse fictie, minder Ketnet voor de kleinsten, minder documentaires en educatieve programma's op Canvas, enzovoort. Dit is onvermijdelijk indien we de besparingen niet kunnen tegenhouden.

De VRT-vakbonden (ACOD, ACV-Transcom en VSOA) werken aan de toekomst van een sterke openbare omroep. 'Hart en ziel van de VRT niet breken', zo heet de actie die we samen met u voeren om de openbare omroep te verdedigen. Met uw geld is jaren gebouwd aan een openbare omroep die sterk gewaardeerd wordt door de Vlaamse kijkers en luisteraars. Dit mag niet verloren gaan door onredelijke besparingen! De VRT is één van de goedkoopste en tegelijk meest bekeken en beluisterde openbare omroepen van Europa. De VRT is van zijn aandeelhouders, dus van u. Gebruik uw aandeel om uw stem te laten horen! Ga naar de website www.hartenzielvandevrt.be,

registreer u als aandeelhouder en geef uw mening over de VRT. Wij houden u op de hoogte hoe het evolueert met uw aandeel en uw eigendom.

In de komende maanden moeten de raad van bestuur en de Vlaamse regering kleur bekennen: blijft men vasthouden aan die 65 miljoen besparingen of wint de redelijkheid en het algemeen belang?

www.hartenzielvandevrt.be

Contactpersoon:

Luk Vandenhoeck

Tel.: 0486/23.21.57

e-mail: acod@vrt.be

Interview Katia Segers

"Inzetten op creativiteit"

Behalve docent communicatiewetenschappen aan de VUB en directeur van het Centrum voor Media- en Cultuurstudies (CEMESO) is Katia Segers sinds januari 2007 gemeenteraadslid voor sp.a in Liedekerke. Als voorzitter van de Adviescommissie Kunsten en voorzitter van de Vlaamse Regulator voor de Media is ze zeer intensief bezig met cultuur, media en onderwijs. Ze noemt de socialistische familie als het ware haar 'bloedgroep'.

"De toekomst van ons land, onze economie en onze welvaart verzekeren we vandaag via diensten, innovatie en creativiteit", zegt Katia Segers. "Als Europa en België niet willen achterop hinken op de rest van de wereld, moeten we inzetten en investeren in de creatieve economie en de diensten. De creatieve economie staat of valt met zij

die werken in de creatieve sectoren, de kennis- en diensteneconomie: mensen die werken in het onderwijs of in openbare diensten en creatievelingen als bijvoorbeeld cameramensen, geluids- en lichttechnici, regisseurs, artiesten, muzikanten en acteurs." Volgens haar vormen de werknemers van die creatieve industrie en kennis-economie als het ware de grondstoffen voor onze hedendaagse economie. "Het is dan ook pijnlijk vast te stellen dat velen onder hen vandaag in nepstatuten of zelfs zonder statuut werken, dat velen geen degelijke arbeidsvoorwaarden hebben en vaak onderbetaald zijn", merkt ze op. "Inzetten op deze grote groep is cruciaal. Daarom ijver ik voor degelijke arbeidsvoorwaarden, statuten, cao's en een correcte verloning voor alle werkers in de diensten-, kennis- en cultuursectoren in ons land."

Fotowedstrijd

Anders zijn en toch gewoon...

De opgave van de fotowedstrijd luidt: breng mensen in beeld die 'anders zijn en toch gewoon' en dit in het kader van gender.

Wat is gender? Het woord 'gender' komt uit het Engels en verwijst naar de sociale en culturele kenmerken van een sekse (man of vrouw). Er is dus een verschil tussen het biologische geslacht van de mens en het gender of sociale geslacht van de mens. Vanaf de geboorte wordt de mens bepaald door zijn biologisch geslacht: hij wordt als vrouw of man geboren. Het mannelijke of vrouwelijke gender (of het sociale geslacht) stemt overeen met de verwachtingen en de rol die door de maatschappij en de cultuur aan vrouwen en mannen worden toegekend. Mannelijkheid of vrouwelijkheid en de eigenschappen die daarmee samenhangen, zijn dus niet aangeboren maar zijn sociaal en cultureel bepaald. Biologische verschillen zijn (quasi) onveranderlijk, maar de verschillende genderrollen of ideeën die er in onze maatschap-

pij bestaan over vrouwelijkheid en mannelijkheid worden cultureel bepaald en zijn dus bijgevolg wel veranderlijk.

Breng gender in beeld met mensen die 'anders zijn en toch gewoon', stuur ons je analoge of digitale foto in zwart/wit of kleur en win een schitterende prijs!

De eerste prijs is een weekend voor twee personen in een Floreal-vakantieverblijf ter waarde van 200 euro. De tweede prijs: een waardebon van FNAC van 150 euro. De derde prijs: waardebon van FNAC van 100 euro. De publieksprijs is eveneens een waardebon van FNAC van 100 euro.

De geselecteerde werken worden in het gebouw van ACOD Gent uitgehangen voor een periode van één jaar, met vermelding van de auteur en de titel van het werk.

Het wedstrijdreglement is op eenvoudig verzoek verkrijgbaar per mail naar werner.roelandt@acod.be.

EEN FOTOWEDSTRIJD OVER WERKBAAR WERK

nee schat. VANAVOND NIET

Ooit al gehoord van 'werkbaar' werk? Neen?
Is jouw leven een renbaan, een spurt tussen crèche en
computer en terug?
Of lijkt het meer op hink-stap-springen met een pijnlijke rug
tussen machines of ziekenhuisbedden?
Neem ook jij pillen om het spitsuur van het leven
vol te houden?
Kan je je niet herinneren wanneer je nog eens
een kleine of een grote merci kreeg?
Of is je standaardantwoord 'neen schat, vanavond niet'...?

**breng werkbaar werk in beeld en
win een mooie prijs**

Stuur je foto's op tot 15 juli 2010 naar Linx+, Watteestraat 10, 1000 Brussel of
mail ze naar info@linxplus.be. En maak kans op een mooie prijs en publicatie van
jouw foto in de maandkalender 2011 van Linx+.

Het wedstrijdreglement vind je op www.linxplus.be bij Bewogen Fotografen.

Seintjes

Limburg

Invullen belastingen

De seniorenwerking van ACOD Limburg helpt je bij het invullen en berekenen van je belastingbrief (enkel forfaitaire beroepskosten). Je kan daarvoor terecht in het bureau voor de gepensioneerden van ACOD Limburg, bij Jean Theunis, Koningin Astridlaan 45, 3500 Hasselt op de volgende dagen en uren: op donderdag 24 juni van 18 tot 20 uur, maandag 28 juni en dinsdag 29 juni van 9 tot 11.30 uur en van 14 tot 16 uur. Breng zeker de nodige documenten mee: inkomstenfiches, kadastraal inkomen, levensverzekeringen, aandelen, aangifteformulier van verleden jaar, formulieren die aanspraak kunnen maken voor aftrek belastingen en dergelijke meer. Om sneller te werken, gebruiken we tax-on-web. Voor dit programma hebben we nodig: de identiteitskaart (van beide partners) met PIN-codenummers.

Oost-Vlaanderen

Decoratiefest verdienstelijke leden en militanten

Op 27 november 2010 viert ACOD Oost-Vlaanderen zijn verdienstelijke leden en militanten. Dit feest vindt plaats in het auditorium van de faculteit Economie en Bedrijfskunde van de Universiteit Gent, Tweekerkenstraat 2 te Gent. Aan leden die minstens 10 jaar een militantenrol hebben vervuld, wordt het bronzen ereteken toegekend. Het zilveren ereteken is voor militanten met minstens 20 jaar anciënniteit en/of trouwe leden die minstens 40 jaar lid zijn. Leden met 50 of 60 jaar lidmaatschap hebben ook recht op een geschenk mits aanwezigheid op 27 november. Leden en/of militanten die denken in aanmerking te komen voor een van deze eretekens, bezorgen de nodige gegevens aan het intersectoraal secretariaat, Bagattenstraat 158 te Gent. Dit kan ook via mail naar oost_vlaanderen@acod.be. Wij hebben de volgende informatie nodig: naam en voornaam, adres, geboortedatum, sector en de historiek van uw lidmaatschap, d.w.z. sinds welke datum u lid bent bij ABVV/ACOD of actief bent als militant.

West-Vlaanderen

Vijfde Cobergher wandeltocht

Op donderdag 17 juni richt ACOD West-Vlaanderen samen met Linx+ wandel-

team Veurne (Lid Aktivia nr 407) de vijfde Cobergher wandeltocht in. Tussen 8 en 15 uur kan je afstanden van 6, 12, 16, 20, 25 of 28 km stappen. Ontdek een stukje Veurne-Ambacht via het centrum naar het landelijke Bulskamp en De Moeren. Start aan Café Central, Zuidburgweg 124 in Veurne, te bereiken via de E40 afrit 1A of via de trein (lijn Landen-Brussel-Gent-Lichtervelde-De Panne, halte Veurne) of via de bus (halte De Lijn op 100 m van start en aankomst). Inschrijvingsgeld is 1,50 euro. Inlichtingen: Joël Hullaert tel. 058/31.26.40 of mail naar jp.hullaert@sky-net.be.

Antwerpen

Zitdagen voor senioren

De Seniorenwerking van ACOD Antwerpen organiseert maandelijkse zitdagen voor senioren (pre- en gepensioneerden) op elke tweede dinsdagnamiddag van de maand, telkens van 14 tot 16 uur, behalve in juli en augustus. De eerstvolgende zitdag is 8 juni. Geïnteresseerden die niet kunnen aanwezig zijn op die zitdag, kunnen informatie verkrijgen ofwel telefonisch op die dagen tel. 03/213.69.38 ofwel via mail naar raymond.duval@acod.be.

Verzameling mailadressen senioren

De seniorenwerking van ACOD Antwerpen wil graag dat alle senioren van ACOD Antwerpen hun e-mailadres bezorgen aan het gewest. Dit om de leden-service te verbeteren en de communicatie te vereenvoudigen. Stuur een mailtje met als onderwerp 'Contact' naar marechal@acod.be. Wij garanderen uiteraard de privacy, zoals dat wettelijk geregeld is.

Senioren bezoeken luchthaven- en trammuseum

De senioren van ACOD Antwerpen brengen op 24 juni een bezoek aan de Luchthaven Antwerpen te Deurne, gevolgd door een rondleiding in het nabijgelegen Trammuseum.

Een gids van de vzw Luchtvaart Antwerpen laat de deelnemers in een twee uur durende rondleiding kennismaken met het boeiende universum van luchthaven en luchtvaart. U checkt in als passagier, gaat vervolgens langs de veiligheidscon-

trole en krijgt zo te zien wat er zich, zowel vóór als achter de schermen, afspeelt op een luchthaven. Daarna worden de vliegtuig- en brandweerloodsen bezocht. In het tweede gedeelte van de voormiddag wordt het Stampe-Vertongen museum bezocht. Dit museum omvat een collectie historische vliegtuigen met ondermeer de SV-4 tweedekker van Belgische makelij en enkele bekende toestellen uit de Eerste Wereldoorlog. Het ochtendbezoek wordt afgesloten met een lunch met zicht op de start- en landingsbaan. De lunch is dagsoep, stoofvlees of koninginnehapje en koffie, één drankje inbegrepen. In de namiddag brengen we een bezoek aan het nabijgelegen Trammuseum in de Diksmuidelaan te Berchem. Hier worden door een gids de wetenswaardigheden van het tramverkeer in Antwerpen en omgeving uit de doeken gedaan. We verzamelen om 9.45 uur aan de vertrekhal van de luchthaven, Luchthavenlei in Deurne. Het bezoek aan het trammuseum start om 14 uur en eindigt om 15.30 uur. Prijs: 30 euro voor ACOD-leden en partner, 32 euro voor ABVV-leden. Inschrijven is verplicht en dit vóór 10 juni met vermelding van keuze hoofdschotel. Inschrijving is slechts geldig mits storting van de deelnemingsprijs op rekening 877-8001503-83 met vermelding 'Bezoek luchthaven'.

Brussel

Invullen belastingen

De permanenties voor het invullen van de belastingen voor de leden van de Brusselse Intergewestelijke (BIG) vinden plaats in de Congresstraat 17-19 te Brussel, eerste verdieping zaal B, van maandag 7 juni tot en met vrijdag 11 juni, telkens van 9 tot 12 uur. Om u op een snelle en efficiënte manier te helpen, is het absoluut noodzakelijk dat u de volgende documenten meebrengt: elektronische identiteitskaart en uw PIN-code, oorspronkelijk aangifteformulier, voorbereidend document, loonfiches (salaris, vakantiegeld, werkloosheidsuitkeringen, mutualiteit,...), attesten (hypothecaire lening, levensverzekering, pensioensparen, giften,...), eventuele bewijsstukken (bankafschriften, facturen, BTW ontvangstbewijzen, enz.).

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Chris Reniers
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

België - Belgique
P.B. - P.P.
9099 Gent X
BC 10105

Tribun

verkiezingen op 13 juni

**einddoel:
een links-progressief
Vlaanderen**

